

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

6. 231.

כשהו דרוש העיקרים

אין סוף העליון הוא סבה לעבה והוא שלם למכה כך אין מעבד אחר
 כשכח שהיה פעמים קודם הברכה עבה כי ידוע הוא שהברכה גשם מעה
 שהוא כח' עתה עקרי עבה וברך גשם כן קודם עלת השלמה והפער
 המבטול אמתכו חנעלים שהאין סוף סבה ראשונה והוא סבה לעשרה כל
 העלה והוא היה כל ההכשרות כל הויק ידועה כל מהקום כלת זמן וכל
 משמר כי הוא קדם לכל הויק הוא עולם כל זמן לפע כל מקום ומשמר כי
 מעבדותו הוא זמנו כל בשעה נאן בבע והייתה הוא מתחילת אחד נאן כי
 בתושבו יורה למע שאין לשע על זה הזקיר ספר היצירה ולפע אחד מה
 אהב מענה כי הוא קודם האחד ואה השקלים הם מן התורה ומן הקב"ה ומן
 הקב"ה ותייב כל נכח האמת כהם ומענה על כל כי ישג תקוה ולבוא
 למענה אולם כמעט נכח עש שיהיה ידוע כפי האופי דומתהו כי נכח
 ה' ולבנותו אין קודם עש שיהיה יורה מעבדותו מעבדותו ועלה מעבדותו לעלה
 נכח לענה אלהי עולם נזהו דע אלהי אלהי נכח נכח אלהי יתה המעלה
 ועלה אלהי עש' נאן ה' ועבדי אלהי בתורתו נעמן הדע והאמעו נ
 והכינו והכחו כי אלהי לפע נאן כלה נאן אלהי נאן יהיה ביד עמם האמעו
 ואח"כ הדע כי אלהי ידע בנתי שיאמעו אלהי רצה הדע נאן מה שהיה אלהי
 שיהיה בראשונה מברקים כעון נאן עש שדע נאן נאן נאן שנתמע
 שהוא במעלות העיקר ה' עש שאין הוא כי עשד מעב עקרי
 הנה עשד עש מעב א' שנת נכח נאן אמעו כספר הזוהר
 על פסוק וקחתי אלהי א' מקודם א' קדמתי א' פקדתי עש כי בראשונה
 כפי התורה אשר עשד אלהי עשד ככלות נאן בראשונה געב אלהי
 אלהי נענה נכח אלהי כמעט געב א' עשד אלהי קדמעו נאן כי כל
 האשיות אמתכו דומים כעשד א' עשד דברים אלהי מקדם נאן אמתכו

הדא שונה חתונה האין סוף העלון אין בו חסידה כלל ה"ו ושקר ואין
שום מחשבה משעת חתונה וכל הנמשך שהשכל הנפס כן שהסכה בחשונה
כי הוא יהפך לחנה ומעבד עי איה סוף ועד אין חתונה מלבד מחשבה וחסידות
כל המעורב עם איה ל שם כי איה שם ההניה הוא מעוה על כבוד נאצל מעלן
ועיין בהקדמה ב ספר הקדושם וכספר הזוהר פר' כ' א טעה דת מצב
עב' נא מע' הקדוש א וכפ' כהר סעט דת קי' עב' איהן לכך עב' וכ' ו
וכוונתו קדש פ' איהן דת נה עב' עי' הוא חסידם ככל מחשבתו ועי' מחשבתו
ידיעה טיה וכ' וכפ' כו דת כ' עב' איהן סוף לחו ועי' לחו כהנין וכ' ו
והנעם הוא כי הדב' איהן איהן סוף במציאותו ואחרותו לח' כו' איהן
(דמעון איהן כן) דת' להשיע כו' ואיהן לח' הנפ' המחשבה להשיע כו' וככל
שהמחשבה ישיע לח' חשייתו ולכל תיך תהיה משעת האין סוף כי חסידם כו'
הפס כו' ונמשך שיש לו סוף ואיהן חסידם איהן סוף כו'
כי הוא אחד יתיד ומשך כל יתיד חסידם כו' איהן חסידם עב' איהן סוף
בתיקן עמיה מעבדו שיש מעבדו אחד נבדק שהשכל השיע והפס כו' חסידם
ועד עמיה המעורבם מעבדו כו' אחר שהם הגדולו איהן המחשבה הנפס כו'
ומעין כן הם הידיעה הזאת בבב שהשכל לח' יוכל להשיע לח' ולכל ה'
הקדושין העל דע שב חסידו העולם יהודים ועי' משכו והכליהן שיש מעבדו
אחד שהעין המציאות עב' איהן מעבדו איהן חסידם כו' איהן חסידם
כבד וזה איהן כבד וכום חסידו והפס כו' שהמעבדו חסידו הכתי' כ'
כאשכ עג מעלון עעון ומעבדו נסוע הוא האוה יתבד' ודיימעו שהמעבדו
הזה איהן כו' העין איהן עעון שום נמשך איהן סוף חסידו הדא שונה לב'
הסיבות ואיהן סוף מעבדו ואיהן עבדו ואיהן חסידם איהן חסידם המעוה
על הנייה ומציאותו הוא שם ההניה כעבדו כי הוא היה נהון הוה והוא יקרא
והוא המעוה נמשך ויהודים והמעידים והמעידים כו' איהן חסידם ואיהן חסידם
עיי' שכך נראה כי בתוסף אחד איהן עעון איהן חסידם

איהן

לח'

סנה

מנה דא שונה כלל חשייתו כלל חסידו ומעבדו חסידו לח' יכלו להעמידו בחשייתו
העין כי דת' חסידו כי זה המעבדו שהשכל משיעו מעמדתו מעליו (סתותו) כלפי
הוא עולה וחוזה מעבדו א מעבדו איהן חסידו עעון כל העלון כי המעבדו איהן סוף
הדב' כל הנבדקים כו' חסידים ונעשים כפועל הוא חסידו עב' איהן חסידו עעון
על כל חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון נאח' חסידו נאח' חסידו עעון עעון
ועי' חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון
ידוע ומעבדו עעון עעון חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון
איהן חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון
מנה ויהיה עעון עעון חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון חסידו עעון עעון
לכך מה שהיה נחלקו חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
מציאותו כי העלון עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
הנפס השעה המציאותו לח' יהיה לח' חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
האין כי סנה עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
בבב המחשבה עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
שהיה במציאותו שבתו ישיע מעבדו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
עם לב הדב' וכאשר היה חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
איהן חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
המעבדו לח' חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
דא שונה איהן חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
לח' חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
איהן חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
כאשר בחסידו חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
איהן חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון
עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון חסידו עעון

5

נקרא הויה שלמה כטעם נלך בשלך והוא המיכה הקדושה
 לכל הנבואים והמגידה הזאת היא המגידה שמעצ השכל מפעול
 לפועל כאשר עולה מעליו לעשה כטעם נלך חבל קודם הוי היה מגידה
 אחלה עלטה שהוא הכתב עליו הקדוש אדם קדמון לב הקדמון והוא
 ראשית המצאות הוא שורש שמענו נלך המצוי שחכמי העולם מצאו
 והשיג מעד בעלתן שהם הנבואים כנצרים ונשיים ואותו המצוי כל
 שהכתב עליו בבח האין סוף ית האצט המצוי הזה דהיינו עלם האצטלות
 והרע חכמה אורה ועט ט המנחמה קורא חין לב דבר שאינו במצאות
 כדך שהשן אומע שהוא חשך לב דבר שאינו אור וכדך האור מעבר
 למע שהמגידה הזאת דהיינו כדך עליו כבד שאינה יש שהיה חין
 ט חין הנפש יודעת מענה שום דבר ואין המנחמה תפסת בדבר עליו
 המצאות לא דך שלטה ועתה הויה הקדוש כל המצאות ש
 שמשית השכל דשכל המצאים המנחמה תפסת בו
 דך מצאה ולחין הקודם חין לח הנכל המנחמה שהיכו דך מצאה
 אף דך שלטה שח הפסכו ומב שבן שלם יוכל השכל להיות תופס בשום
 מנחמה בשום דבר ובשום טעה כמורה הכאשונה כל ושקר כי המנחמה
 לח הנכל לחשוב לכוש ולחוקר ט אס טש דהיינו המצאות חן בחשב
 בחין דהיינו הקדש ואס חין מן הוי הפול המנחמה לקשוב בחין ואס
 החן המנחמה בחין מעולה לתנוג נחשוב טש וכן קונו חשד לעולם והחין
 סוף ית חין חן הוי אף הוא מע שבחן הוציא החין כדי שמש חחין
 יסח הוי דהיינו החכמה מן הכתב שחמעי והחכמה מחין המצא חכל
 ככונן הספוט והעוב ואמנעל ד משל החייה חיה אולגל לחיה משעבר
 אף החור חן דבר שיש סונו ופ כאשר לח חיה חור משעבר דך שלטה ה
 חשך ט סונו תפסת דך מצאג ופחד דך חסרון חכל ברוחנות חין
 לטעם

לבחיה עסק טעמו ט חינוג חור ואינו קשך ואס תקפה שכלי דברנו לח
 כוכב בשום זמן ובשום מעדינה להשיג לח מצאותו נלך ככונן של כדך עליו
 ומעל שכן של לפיכך כחשונג כע שהשן לח יוכל בחנות המנחמה ש
 החסם כדך חקושי חזות ימער חוג זכול כדי שתפס חכון יהות נג
 והרצות מעדינה עלמות נהח הנכונג מה הוא ראשונה חמעת
 הונו שדך הנבואים לח כוכב עלות אף עג מ חכור
 והוא הדין והשיג עשה סונו לעבדין ומעג הקבלה ידענו שעל חזות הדין
 יש הכוה והחכמה ועשה חלך ועדת ועשה חכך עליו ועל כל הסוה
 הדאשונה שמענו טלעו כדי שיוכל כל הכוה לקבל השפע השפע
 מעתה הששים מעמדת מעדינה א מגדינה שכלית חמעת
 הונו שהמנחמה כל עוד שהיו טמקומה לח ושינוי חשן
 אכל כאשר האדם יהיה מעליד מערעב מעבה ומעשים אורה הנכל חשין
 כחמנעות חוקר כל להשעיה המשל אס יכזה האדם להשתמש נלך ודבר
 ידענו לחכונן כד כפי החינו והשן של חכנו יהיה משיע מחשבת חקדם
 כשכל חיד שהוא הכל נמצא ט המנחמה במקומה חן חופש להיות
 עתית עשן עב שהר מעדינה א מגדינה ומבט א כל עג הפס חן
 בחונן חחך כן חין לח הפוסק כל ושקר בעבה סתקומע חכל סאשך
 האצט החין שהחן הכדך עליו נלכו ואחכ המצוי המצאות דהיינו עלם
 האצט שכל נלך סוית כלם נטרעשכו יש ככו טח להשיג דך כמעזק
 דככו נלך מהותו נהו הסוד שחך לח מנינג הויה ט למעלה באדם קדמון
 לח יש שם וקדח חין וכמקום חוח חקח חין סוף כשכל שאדם קדמון כ
 ככונן חין לג סוף כעו שאמנו כזוהר פלשת בא א טעה ככ מלב עב
 חט עלת העלית עבד עשור ספירן וקדח לבדך מקור וכן לית סוף
 לטעם דהויה וכן דא קדח למעיה חין סוף ובכשת בדכ כן חין סוף

לא כיימנו להודעם ולא למעבד סוף ולא למעבד ראש דאין קדמיה אשתק
 ראש וסוף ואם החשוב בסוכה הראשונה למעלה קין מען הכתוב לא יש לא
 כח להשיג בו ראש אופן וסוף קדמיה סוף המעלה קדמיה קדמיה שיכול
 לחשוב האדם הוא קדמיה אופן על ראש וסוף כי שט מעט מבוארת יא און
 דב אופן על סוף און רב שיט כח סוף והסוכה הראשונה לא זה ולא זה
 כי אי אשתק לא למען שיט כח סוף ואם המעט שהיא דב אופן על סוף
 ורשט זה אשתק קדמיה על אופן סוף זה קדמיה אופן זה סוף הן הכתוב עשין
 והוא הקדמיה אופן סוף וערתה דאיה והכן דומעתה ית כי אשתק השם
 הזה אופן על סוף חיינו אוקאין אים כן לא יש לא דך שגש

בו ואם השיבט שבטפ הזוהר קורים לטובה ראשונה אופן סוף העשין הוא
 כעבור שקודם המעבד הראשון שטעם עמנו כבי אשתק המעדיה
 הראשונה אופן אשתק חושבים בו וכתוב שטעם עמנו והאשתק אדם קדמיה
 יורה ונתרע בו יש לו חיונה ופנה לחשוב כולך שעה ונמצאנה הזאת
 העלמה קדמיה און אשתק און לה סוף אשתק קדמיה על אופן סוף וס
 קדמיה און אשתק חושבים הזוהר עלת כל העלמה ופעמים הורה קדמיה און
 עתה העלמה לראש כמע שהודעתך כראשית הדוש הזה ויכול להגש
 לא מעה זה ועל מעה זה כי אשתק יהפך אים השם הזה מעשה א הסוכה
 ראשונה שהיא יקרא וס כח דאשתק דהיינו כתיבת עתה אכל האמת
 הוא כי מעקומנו של השם הזה הוא ככתב דאשתק גמע שהודעתך ודך שאה
 אשתק מעבד אופן סוף ית בו כי כב ידעת אשתק ראשונה קדמיה כפי
 עכבן המעט הראשון שדך הופדאים מעמיה למעלה אשתקו מעבדאים שדך
 להיות כעבור שמעטן יהיה מבוארת לב הדבאים והדב אשתקו גמיה שהיא
 מעבד להיות דך שעה לא כשכב פשעה אופן אשתק קדמיה און מעה עתה כי טח
 יקרא עתה און מע שיט על עשנים ולא יאמע פועל און מע אשתקו מעבדאים
 אשתק מעט פשעה שם כפועל וכמבוארת גמיה עשם האשתק שהיא באמת

קדמיה

קדמיה עתה לב המעבדאים כי הוא עתה קדמיה להם אכל האופן שהיא אדם
 קדמיה לא קדמיה עתה כי אופן אשתקו מעבדאים אשתק דך המעבדאים און דך
 מעבדאים ומעבד און אופן סוף ית אשתקו אשתק מעה שהיא (עשק עמיה מע ימעבדאים
 כי אשתק אשתק אכל נב אכל ומעטן יא אכל הסוכה קדמיה א המעבדאים
 הוא האשתק על כן כפי האשתק האשתק קדמיה עתה באמת עמיה ויע
 אשתק אשתק ית הורה מעבדאים וכלם טאמע והוא עשם היחוד כלם קדמיה און
 שטח לא ראש עשנים כלם קדמיה פועלת על פועלת כמע הופדאים ועל זה
 מעבדא שעתה וועטן כב שהיא אשתק האשתק ראש קדמיה פועלים חכמה
 טנה הן ומעבדא אשתק אשתק כל העלמה לא עתה לב אה סוף אשתק ואחד
 מעה קדמיה עתה וכעבור שטעם אופן סוף ית און הוא הראשון שמעבד
 יא אכל וכל העלמה כן והוא און אכל ואשתקו מעבדאים להטיר בו כעשם
 האשתק שטעם און לבו השעה אשתקו מעבדאים אשתק עתה העלמה
 היובא מבואר כל השמעה והבאינים אשתקו מעבדאים אשתק קודם המעבדאים
 הם כשכב אכך עתה קדמיה באשתק המעט אשתקו אומעים אדוד המעט
 עתה קדמיה אשתק אכיו וס כן דוד השך הדר האידה והדוב והפשתה וכי כי פלגי
 קדמיה אשתק אכיו עשין לא היה אשתקו מעבדאים און היה מעבד לא כעבד אשתקו
 ולא כעבד שהיה האשתק ואשתקו מעבדא אשתקו דוד המעט כשכב אשתקו אשתקו
 קדמיה דוד ואחר משתק אשתק קדמיה מעבד כן כל השמעה אשתקו קדמיה כהם
 להקרה וס קודם האשתק אכל הוא כשכב אכך עתה להיות אשתקו כשכב יא
 ויהיה כשכב אכל יש קדמיה אשתק עתה מעבד כעבד מעה אשתקו מ
 מעבדא כי אשתק קדמיה אשתקו אשתקו וכפנה הזוהר וכבב המעבדאים
 וכלם מעבדאים אשתקו פועל עשם אשתקו עשם עשקו אשתקו וזה שאשתקו
 קודם אשתקו השם היה קדמיה הוא אשתקו כבב יש אומעים שקודם עשם ק
 האשתק היה הוא אשתקו דומיהו הכתוב שהיא אדם קדמיה אכל והכח חיים

מט האץ כי אם תבן אורה כחור ורפרי יער מעשהיה תפוז למקומה ואם
 ארה רוצה שהיה קיימת בחור צדק ארה לשני אורה בדרך המשל ומעצ
 שבע שהיו באו נוספת בכל דבר כך ארה חשוב באו ארה מעשה אורה כב
 רוצ כל זמן שהיו בדרך (וכן כל דבר שבו אורה המצאות כל זמן שהיו
 במצאות גלה למצאות הכונה ית גהו כבוי אורה כל דבר רוצ רוצ נזק
 וזה פוד המעשה נוכח כל יום המעש מעשה באשית כי לא כל על שאמר
 המעשה כל יום אל שהופי המעש כעבור כי כל זמן שהעשם בקיום הכונה
 ית ברה למצאות נהו כונה אורה המעש (ועתה תבן) ההפלה בין המצאות
 עצמו שהיו פשוט עצמי (וכן הדבר שיש בו מצאות או שהיו במצאות בו
 חוק מעורב מקריי ואינו פשוט) ועתה דע כי ההלק שיש בין הבראים דהיינו
 הקבלים שיש להם מצאות (וכן המצאות דהיינו האשיות יש בין האשיות
 לעלת כל השעות (כמו שרוממה ועלת עקדשת המצאות רוצה למע האש
 מט הבראים יורה ונורח תציל והקדוש ברוממה על און סוף ועג און השעות
 לעלת כל השעות מט האש על כל המעדי ועל אום המעש מעין כוכל לערת
 דומעין אחרי שאין אמצון מעשיים מהותו ההשוכה כי מעלת האש אמצון
 מעקשים קדושהו ועליונותו כמו שציל השעיים והנפעלם עליון מט העשייה
 א הוצעה נמנה א הכונה על שהכלו קטר צילת האש והשקלים שהבאתו לך
 הקיש אורם בין אשית לזין סוף עליון כי סוף סוף אשית הקטיל הויה בהויה
 ומעצמותו לא יוכל הויה אש ביעלי שבע אנו כי אם רוצ אחר יספך מט
 אשית יתבטל און כל אשית טעם איהו אל בהקדמת ספג הקדושים (בספר
 חזרי פשה כל א פעה דפ מעב רעש מעומעין כי איהו משרה מעסק
 אשהתרה בישא ובחור חדש פשה יתנו ואיהו דמעית יוד ברה זן ברה ולא
 יתקדיו הויה אש ביה (וכן תדבנה) (וכן איהו) (וכן אהים) (וכן) (פכאל שלחן וקדשין)
 ואם הוה יספך מעשהו על ען קיומו (לא ידענה ולא קיי) וכט זה האשיות

שהו

שהו פשוט כבצבן וחוק שמע לעשה הוה מעורב בערך עלת כל העלית חוק
 כעל כבצבו כי על האשית תכל למע שהוה הוה ואין העשם אחר מעשה שהוה
 הוה ומעשה שהוה ה' פכטום ארך חוקי זון כי להם יש מעדע עצמית כעם וכחוק
 אכל הסבה כאשית חין הכח שבו מעשה אורה כי הוה וכחו דבר אחר רוצה למע
 שהכח על והוה חין שט דברים משתנים כייחוד אחר אל שהוה כחו וכחו חוק
 עדיק שאמר ד' אשית הוציל שקוים כייחוד הששם היה הקרה (שמע אחר כי הוה
 שמו ושמו הוה אכל באשיות בחוקו ועצמיתו הם שט דברים אל שהם מעוקלים
 כייחוד ציל ומלת ייחוד נופת על שט דברים שהם מעוקלים כמל חוקי אשם דברים
 שיקד אורם ואם כן מעשה בעלת כל השעות יתברך למ כוכל למע יחוק חו
 אל שכל אה חוקי כי הוה אחר יחיד וזהו עקר הסוד עמה אסור לעשות כל
 דמעין ציל אורה כי אשית דרך משל כעשהתו העשם למ טרה (שנה) שום (ברא) רוצ
 בו (כאשית) טרה (שנה) דרך משל ואסור לחשוב שיש באשית שום דבר
 מהמשל עצמו כי מעומם חוק על בבה (יתלה) כי לא יש בין המשל א המשל אל
 ככל אחר אל אדם כעב שמתו (שם) ההויה שבו אמצון מעט הם שעת כל השע
 ית הוה כשכל מעשייה יתה כלהו אשיות אמצון יודעם שהוה המהותו האין
 והיש והמעשם כי אעפי שאין אמצון יודעם מהותו מעלה שכדע שהוה ישן
 (שם) ההויה כעל שהוה כל היה והוה ניהיה באמנותו הוה רומט לעלת כל השעות
 ית כי הוה לבו היה כי אם תלך המעשה למעלה סוף סוף הוצ כייחוד האש
 ולא הוה למע משם (למעם) על שהיה אכל כעל על כלם למ חוק לעשע זמן
 שקודם אין למ היה כבד שאין למ כאשית משאם כן למעם אם כחוקו וכחו
 וכיהיה על עבה ית בלב יאמר כאמנותו שהוה הוה ניהיה ט הויהו ומעשהו
 דבר אחר (על) המעשים יאמר שיהיו בהוה למ שיהיו סהם כי ההויה עצמה כבצבן
 עבה הוה עבה ית על כן למ חוק למע שהוה יהיה בהויה אל שהוה יהיה ועל
 המעשים למ חוק למע שהם יהיו כי מעל יהיו מעלה שיהיו מעצמיתם אל שיהיו

בהויה כל שיהיו כעבד המעונה והסובל כל העולמות ובעו שאמרת לך ההפיש
 איש בין המצאות עבדו וכן הדבר שהוא במצאות הקיש גומע כלומה הקפוא
 איש בין ההויה וכן הדבר שהוא בהויה נשין לעשה היעניב העלה מזה כי כעבד
 נקרא חתם מעבד ופוסק קדושה לכל הנבאים והוא המעונה תורתם על כל כעבד
 וכן אמרת גם ההויה בהויה והוא המצאות **והנבאים הם במצאות**
 וכאשר איתנו חושבים ויודעם מן הקבלה שהיא עתה הוא מעבד כבד האין סוף
 העולם כמה שהוא ית נקרא המצוא שמענו עתה מעבד עתה האין עתה איתנו מן
 מעבד חתם בשם ההויה כי השם שהוא עבד בהויה הוא כינוי כעשה כל העולם
 לא שהשם הזה יהיה אפי' דרך רמז מעלה מהותו כי הוא עולם על כל שם אפי' כעבד
 שהוא מתחייב המצאות כל האשיות והכלתו והוא היה נהוה ויהיה ומעונה האין והיש
 והוא נשמה פטמעת להם איתנו הנבאים חותם בשם ההויה וזה מה שאמנו כי שישר
 הויה שהיום בביאת העולם היה הקבלה ומלת היה מעבד כעבדיתו נשם ההויה
 אמרה במענות שהיה היה על כל הוכח למען שהיה הוא נשמה אחד כי קודם
 בביאת העולם שמה הוא עבדו ועבדיתו הוא שמה איום שט כלם מעוקדים אפי'
 דבר אחד כמען שאמר לעשה שכתו הוא עבדו אפי' אחד בביאת העולם שמה
 הוא האין עתה בכל וכפוף הית' והית' איכו עבד עבדו במעוהו העולם אפי'
 הוא מצאותו באפי' מעבדו קשור ומעמד עמען נמצא כי שמה עתה כל המעבדים
 ששם הוא כי שון עם מעמד איו יחוד חמתו באופן שאין פירוד וקיצו כי המצוא
 למצא אפי' כי כל המצואם נקרא עבד ית בשם ההויה ופי' כינה איתו עבד
 עיבה כפי חויתו לא כפי מעותו בשם ההויה והיא זאת שכל דבר שיש לו ראשית
 יש לו כבוד עבד ית בשם המעש כי היום הוא ההויה ואתמול כבוד היה ומעמד
 כבוד יהיה ואתנו העבד שפן איכו ההויה של עתה והעתיק שפן עבדו לא כפי
 נמצא ששם שמה חתם הזמן נבאים זה מעמד אפי' עתה כל העולם ית כל חויתו
 עמען לא בחתמי הזמן והעתיק שם הוא ההויה והעבד שם הוא עתה והויה וההויה
 הוא העתיק והעבד כי לא יש לו חתם וקדם והוא היום כמען מעמד ואינו יותם מעמד

שהיה

שהיה קודם בביאת העולם ולא יהיה זמנו מעמד יותם שמה שיהיה בביאת העולם
 כי זמנו מצאותו והויתו דבר אחד כל הויה כל חתם כמען שתעבד אפי' כבודו נמצא
 שמה ששם ההויה שחוף שם אחד כלבד והוא כולו כעבד כפי חויתו הית הוא נהיה
 באחדות עמען הוא מעלה חויתו של עבד כי הוא לבדו הויה נהוה ויהיה כל חתם זמנו
 ועל כל דבר שיש לו ראשית לא הוכח למען כדור אחד שהוא היה מעולם והוא הויה
 ויהיה והמשל כל דבר שיש לו אפי' ופירוש לך יתכן שיהיה בכל מקום כדור אחד כי אין
 יהיה לעשה או לעשה או באמצע וכן אשר הוא לעשה איכו באמצע וכאשר הוא באמצע
 איכו לא לעשה ולא למענה ואפי' לעשה כדור יתכן מן האמצע כי לא יוכל להיות
 כל מעוקדות בעולם אחת אפי' מען שאין לו סוף הוא מצוי בכל מקום לעשה ולעשה
 ובאמצע בעולם אחת ואינו עתה עתה כפי עבדו בכל זמן כל העולם זמנו כפי
 הוא קדום למען שעתה להיות לו למען שהיה כמען שהוא קדום א ההויה על כל השם
 שהוא כלל בעצמות אחדות היה הויה ויהיה כל רבוי שמעו הוא יהיה שמה עמען
 שהוא באחדות עמען כלל היה והויה ויהיה כל פירוד נמצא שאעפי' ששם הויה
 אינו מעלה על מצאות מעותו ית בשמה שהוא מפירד חתם חויתו מן חויתו חתם
 הוא שם המעמד אפי' על כל נקרא השם הזה הוא לבדו המעמד כי אפי' החקור בעמק
 דקדוק כל השמות האחרים לא יוכל להיות מעוקדים כזה כי אפי' חתמען שם האפי' כדור
 ידעת שמעו על חתם כי אין לו סוף ואפי' חתמען עתה כל העולם כדור חתם שכתם
 דשם מען נקרא כי והפוסק החשונה חתם ופי' ויולד ומעבד כפי שמה חתם
 ואפי' חתמען שם אדנות דבר שיהיו לו עבדים שם אפי' שיהיה לו עם חויתו דיון
 אפי' שיהיה עולם ופירוש חתם וכן כל השמות הם כפי המצואם והנבאים
 וכעבדו שמה שמה אפי' או כמה שהוא עתה נמצא חתם שם ההויה
 כמען שהוא מעלה על חויתו כל ראשית איכו העולם כי חתמען שמה יתעול שום
 פעולה מסויב ומעלה הוא יתברך להיות ואין כל חויתו מעוקדים כי כדורו המוכח
 כתיב והכל ברא כי כדורו ואפי' עתה לבדו לא היה לו השמעה הלא אפי'

בן כ' הם תלמידי ברכו וצוד ארבע לך יורה כי כל הקבצים שיש להם
 הדמיה אור דרך משל אור ב' באיזה תופח שיהיה הנבל שמוע מצד אחד
 ומצד אחר או מה כחם איכותם ופעולתם המשל הם ושלך על איזה דבר שהיה מפור
 בן השבט מעב טובו על אדם שהיה בעל תי מעבד וכן אכל על השיב האדם הוא אדם
 זה נעשה וצו כי ההשבה היא השאלה ואם ישאלך על איזה דבר שהיה מעבד אכל
 השאל על הפקש משל או איזה דבר דומה לו כדי שיובל השאל לתוך קצת דבר אם
 ישאלך חסדך מהו הפקש שהנולד לו ליאמננו שהיה על דקה אורה על השיב ו
 הוא הדיאמננו אף הפקש אין שהוא אכל אחר קשה על מעבד מקדיר ודחור ועיניו
 ומעורר כפי הזכות שהוא קריסטא שמעבד עושים ארבע למעשה וכן על
 האצלות התמנע אש בו חמשה פרדופים שהם ארבע ארתי זוף והמשיל משלם כד
 אור נשמה עשויים יוצר טעם אחרו ראש זרועת עם אוקים וכן כמעשה השבט
 ע"ה והרב זלחה כדי שיובדו קצת הדברים במשנה אכל לעולה כל השלוח ית' אל
 יש דבר דומה לו כלל ושקר נשום תופח ונשום ד' כי אין בו הפסח ואיסור ופעור
 למשול משלם לדבר בו במבואותיו הושלם כי לך הוויכוח לדבר בדרך משל כי אם
 לך האצ' ולמענה כדי לשקר את האצ' כלבד על כן ההשבה שהיה נקדחה טענת
 וצו ככוב כל השלוחה היא עצמה נכונה ואמתיית בעבה ית' ועתה
 הדין הסוד הוציל שהיה הראש ע"ה בפסוק דאו עתה כי אט אט
 ואין אהים עמדי שהוא ארבע א החכמים בתקונת זוהר חדש שהתקנה הזה עבד
 ארבעו ובהקדמה שאלמתי לך יהיה יורה מפולש כי הוויכוח יובל למעב דאו עתה
 כי אט אט הוויכוח ד' דאו עתה כי לך ד' שהם על הויכוח עומד מע אט ולא למיזה דבר
 אט דומה אף אט כעצמו לך אובל לפש לבס מעורר על כן אם הפקשו משע
 מע אט ומע אט ותיך אט ההשבה הויכוח להשיב אהם אט אט והנעם ט על
 קדבלים אין לך להשיב באופן קזק כעבור שיש להם יגור כעלי בחור במבואות
 או מעלה ופעולת שרשטם הנבל למכוח איזה ד' לפש שמהם ומעשים איכותם
 ומצד אחדם או בקדוב או בליתק ויהיך שהשיבו אור ב' או מעבד אכל אט ל' יש ל'

דבר

דבר עלת יהיה אט עצמו כי קצת של הוויכוח נכסבל זה ל' יש לבס להסוס
 כי וקח מעבד ל' יש דבר דומה לו ונשכל ז' על כן דאו עתה כי אט אט הוויכוח וכן
 ארבע למשק כאשר שא מה שמע אהיה ו' השם הוויכוח השם עצמו נזוהר אשר אהיה
 ושור ארבע ששם ההויקה שמו והשמעת קלל אינפ מעולם מה הוויכוח אף שהוויכוח ישכן
 כמע שארבעו שפולש הזוהר אט מעבד ארבעו על ידי מעבד הוויכוח נהם עצמי צדיק
 שיהיה מפולש מה הוויכוח המעלות הישות והמצאות של הדבר עצמו כמע ארבע
 שהוויכוח שם עצמי של כע ארבע כעבור שהוא מעלה מעבד החומע שיעשה מ' ק
 התקדמה נעבד הצבה שהוא חושב ומעבד כדך הפסוק דמשת היות אהיה כמע
 ועל שהוא דמעה אהים כדך וכד הויכוחים ארבעה אם כן השם של ההויקה כמע
 שהוא אינפ מעלה כפי אף שהדבר היה והוויכוח נלך על מעורר ופ' כי אט אט קיימפו
 שהוא שם המעבד לעלה כל השלוח ל' נשכל ז' כובל עומד שהוא שם השבט
 מעלה עצמית ומעורר ק' נ' המענה כדכריכו אט שבשקר הויכוח הדין
 יורה ככבור העומק הזה כי שם של ההויקה שנקדו מעלה על קיש ועל המשפח
 כל הכניות הוויכוח כעם חתך כי הוויכוח כדך הוויכוח הויכוח והמצאות כעלי כפולש
 הוויכוח הפסוק הקדום כבן הוויכוח סוב השלוח לב הויכוחים ופ' הוויכוח הפסוק הראשון
 ארבע השכל הויכוחי כאשר עולה ממנוה למעלה כפולש המעבד יצו והפעולת
 לך מעבדך כי כבד אמתי לך שהתויה השלוחה מן האצלות ל' נקדך יש אף
 אין נעבד ל' נקדך יש הוויכוח סוב השלוח אקדס א הוויכוח כעבד שחמשעות חתך
 כודע ל' הפסוק הראשונה שמעכל השכל ז' שיש אחר כל ראשית יען כי
 הוויכוח הוויכוחה כל המעוררים ונשכלם השכל עולה ואם הוויכוח דבית אף השכל
 סוד האחות כי הוויכוח הוויכוח ועבה ית' המעבד נשם ההויקה כו מעבד ומשטע
 ודי כזה ונחזור א' הנעם המהם שיש כפסוק עצמו ואין אהים עמדי
 ועתה ארבע לך סוד המעוררים שלשם ההויקה מה הוויכוח ידוע כי כל
 דבר נעבד שיש לו בחנות נכנס שהוויכוח כפולש בחוץ ובחנות הדבר הוויכוח כריכו ל'

כחופץ ס' כל דבר ממעלה מעבחו ופ' דברך לעשר כל דבר חינוך הדבר עצמו
 וכן כחופץ הנפש כמו כינה בחייה וזויה חיוס הנפש עצמה לא דכיהם פתחשם
 כהונה שיוצאים לתוך כרונתו ובעבור שיש לבחור פועלה מעוהדת ברא ונכחו וכל
 כח הוא דין וכל מעליו כח' אהים ופ' דברך לעשר ששם העצם מעלה על עצמו
 הדבר או קרוב א' מעבדותו אכל כל שם הרמזי' לתיזה פועלה או לתיזה כח הנטבע
 בעצם הדבר לו יקרא שם העצם אלא כיכני ופ' כיכני כח' אהים שהוא דין וערה
 וכח' לטענת הפסוק כבד אמעלו שעבד' ית' וכחו חיוס שט כבדס מעוהדיוס אלא
 דבר אחד כל ערך יחור כי כח עבד' ית' הוא עבד' עצמו והוא כחו מעבד
 שהכח ועבד' ית' עצם אחד על כן לא יש עמעו שיתק' ואין בו מעליו כי חינוך
 מעלה מעבחו וזהו מה שאמר ראו עתה כי אש אש הוא ואין אהים עמך י
 לא כיכני ולא מעליו על כן שם הויה פשוט נוכח לתת לו כפי השפעתו אינו לא
 כפי מהותו ומבחי' הפין למה אסור לתת לו שם כמעליו עב' ס' מנה כן ופ'
 השי' למה שם הויה פשוט וצול השמעה כי שם עב' לא הולך לתת לו כח
 בעבד' ית' בעבור כי יש אהים עמו וכל מעבדותו נאכלת באשר יוצא
 מעבדותו מעבדתו אחלה שאר כח מעבדותו דהיינו עצמעה שם הויה
 פשוט והמעליו יצא לתוך אכל כל שם קדמון יש לנו לשור דבר שאה לבנות מ
 מעבדותו כשמעת מעעליוס עב' ס' מנה כן כי הוא בעל עבד' ית' נקרא
 חשך כמו שאמרנו בתקוטס כח' שאלה אוכס איהו קדס עבד' ית' וכלהנה
 מעבדותו כמפ' הזוהר וכל חשך יש בו צד קדין ועל כן כבד' שם הפשוט
 שהוא דומה לעלת כל השמעה ית' יהיה מעליו כשם אדם קדמון וידוע שאדם
 קדמון כמבניו וצול מן הנאכלס אכל בעל המאכלת אותו נקרא אדם דברייתו
 והכרייה בחינה דייטן מתעבין מעב' אעפי' שהיה קדמון ואדם קדמון
 הוא קדמון פשוטם כהכח' ומעמו יצאו שבעה מעלס דמשתו ודי כזה נכבד
 שכל ידיוכו עפ' יורכ' למה נקרא חשך דברך לעשר שםפ' היצלה נאמר

שהספירות

שהספירות קשורות במאכל עליו כשלהבת קשורה בחלה ומעכס שהשלהבת
 הוא שלם האצטלה שעליו נאמר יהי אור ויהי אור אס' כן איהו בחינת אדם קדמון
 רמזק במש' חזק והוא אמצעי בין המאכל א' האצטלה דע' כ' השלהבת למ
 ירכ' לעלות מן הנפלה אס' למ יצא באשונה מעבדות הנפלה הכל דק כענין
 שמנוטה וכן היצקה שהאכל היצקה והצול נטוץ א' אצ' א' כענין
 שמנוטה עצמי' והוא ח' הכל מקום חיוס מעלס שלהבת דמו שעש'ס
 העצם נכ' ובחלות הכל כח השלהבת מן הח' א' הפועל ומאכלת אותה
 הנחלה כי חיו' לה הפשטות אלא כשכל העש' דק' א' מעליו וכן עלם
 האצטלה גרפסט וכדי' ומאק'י כעבד' שהוא מעלס לרס קדמון כ
 וכשכל מעליו כבד' עבד' נכל' זה כיתור ועל' נמצא כי מעליו שהנפלה
 רמז לעבד' ואור השלהבת עלם האצטלה שהחשך ההוא דהיינו ההכל
 שהוא שוש השלהבת הוא מוט לרס קדמון דאיהו ג' נאמר ועתק
 הפין כמקום עליו הזה סוד פסוק יוצ' אור וכג' חשך כי האור הוא עלם
 האצטלה אצ' כמפ' הזוהר ובתקוטס מכנס אותו בחינת דוח ופ' כשי
 השלס ובחינת חו' כ' אמנו שהטעמים נשמע והנקודות דוח ובמקומות
 אחרים שהנקודות קדמון וחיו' חיה והמעשים כח' שהות יתיקה דברים
 מעבדים זה אה' זה ודבר מעפ' כהיו' בינו עבד' אדם קדמון נקרא אדם
 דברייתו שהוא נשמע ומעשים בעלם האצטלה נקרא דוח שהיה יצלה עלם
 אצ' יוצ' אור וכג' חשך דהיינו קדמון המעבד אדם דברייתו וההחיל
 מן הקרוב אינו שהוא האצטלה יוצ' אור כי הוא אדם יצלה נחשך
 ט' מעבדותו עלונה באמצעו וכג' חשך כי אס' בעלם הזה כעלכ' ה
 קאור וצול מן החשך כמקום עליו וצול החשך מן האור שהוא מערה
 על מעבדותו יות' עלם ויהי חשך ופ' זה הוא נחשך על פני הקדס

ואח"כ ויקחם אהים יהי חור כי הקשך קדם א החור ושים דעתיך במעו שחט
 מעלה לך כי חרם קדמון הוא חמשה גומע ונשן כן עבדך וכן הקציעות ונקר
 קשך בעלך עבדך שהוץ הסוכה הראשונה המשטת העליון חלשתי באור חשך
 און לא סוף עבדך זה בקרב השפע ההשפעה היוצת מעצמו א הנחלם חור
 החיץ סוף חן יען שהוץ העתיר לחין סוף דהיינו הכתב שהוא חשך בעלבו ונס
 בעלבו הקציעה וכתבו היתר בקרב חור כי הוא המעורר כבריאה והמנהיגה
 כל הדביות בעלי חבל חרם קדמון הקרבן חין וס בעלבו קרבן חשך בשם
 שהוא נשם לחין חתכו משנים אחרת דרך מעשיה ואין השכל נשד מעל אחרת
 בשם חכמת הבריות כמו שהשכל נשד בחקירה שיש מהוה אחר דהיינו הקרב
 ושמנהוה הראשון חין לא חכמת דהיינו עבד חבל חרם קדמון לחוש לבד דרך
 לבעת שיטתו אף מעבד הקבלה נעשה עליון בקרב חשך וזהו הסוד שאמרו
 חכמים יהו חור עקו חור חור חכב היה כי כחלת היה חור והסיבך
 הראשונה בקרב חור ולו טרפסטר השפע מעצמו עג אמשמעתי האצטל
 ההכל שהוא הקשך המכונה חרם קדמון ואח"כ יבא השלמה ונתפסע ח
 חורו באור האצטלה וההית שהוא הרפיעות נצו השלמה חיינו כפועל
 כל העומע שהיון כולל עליונים והסתיוס כלשו הוא אחר כיתוד מעבורת
 ונס כזה השכל למע טקרב הויה בעצם ואס תמנע שעהק ואפק ואורח
 הס חלתי האצטלה ואס כן למע יקרב חרם קבלה כפועל הויה חור ויש בעל
 כי וס חרם קדמון עקרב קויה חור נשד הקשובה הויה כי עתק ואפק קרבן
 סרבו של עולם באצלה החיכו ועל פסוק הנסתרות לה שהיו חמנו כספי
 הזוהר חיכו חוץ וכוונת הפסוק שאין לו עסק במתקנת כי חוץ עלעם
 מעצמו כחלפת עליון השפע שלהם לה שהיון דהיינו הית ומעבורת בכל ספי
 הזוהר דוזה למע שהשנה ידיעה הנסתרות שהם חכמה וכינה טיה לה
 שהיון חבל העליון דהיינו הית ומעבורת גו ולבטו וכן על פסוק כי של נש
 עלעם ראשונים אמשטר ולמנה דהיינו חן חתכו נכל לשאול כי בעלבו

הית

חרם קרבן חריכו עבשעם והוץ הקרבן ה אהים חמתי כי באמת הוץ ה
 המנהוה המעתיק המעייס והמעדיג חורטו כבאנו כבחו כלשונת אל שלת כל
 השלמת ושין כפעל פלשת בור סוט וכיש פלשת וארץ וכלשת פשחם דט
 נה קס ועשן מנהימען וכו' והיין סוף האהות והעבודה ומע שנת בכרי הימס
 כי ומעם רכס לשך כל אהי חמתי ועתיק דע חת חמתי דהיינו חקי אכר א
 שהוא מע שטמע עלה חת חמתי לעקב ושין במכרן דכטערת על פסוק מע
 הצעק אי כי חורו לעקב למע שהיה משה רבינו עקב כועק וס כפסוק לה יהיה
 לך אהים חמתי המעבד סגולת פת יתרו נכלה בכל ספי חזוהי וכתב ונס
ונחזור לעמן כי חרם קדמון מעצמו וחס לה שהיון חין חס
 באמת בקדמון חור וכו' נעלי שפע חור האף לינו לחחור חריכו
 עלכן חמתי ההויה ויקחם אהים יהי חור נידוע שסם אהים הוא הטה והחור
 הוא החכמה כפי רכוע ית מעבד שהיה חור ויהי חור היינו חרם קבלה נה פועל
 חור הס חקרים המעפסנים מעמד עג חור וכן טומע ח חור כי חורי ושש
 באור שש מלך חיים **עיקר** הו שעה חיינו כמקום והוץ קדמון כל
 מעקום בעען חרם קבלה וכו' חחכמתי כדיעת חמתי
 וחור יסד גיון לבו חחכמה הזאת כי כל מע עלת ידע חורו כבינו ולבך
 כשיבושים וכמעטות רפה ואין רכוע לעסק במקום הטובע שהוא פט הויה
 המעכב שש עת חורו הנכל בחיכון אף אף לבד במעצמות המקום החל
 והרוקע שהוא סובל ומעון לכבוד כל הדברים המשל אס יבוע חרם קבלה
 יסודות חרמתי חן כודתי שלת יחכמה זה המקום הכדורי שהחת כל השמים
 אשר עתק הוא מעמלן מן היסודות האף ואס חמתי שקדוים הדברים האף
 להיות מעסקים מע מעלה ומע נעמד וכמעט חמנו כל המעסק כל חמתי
 שהאדם מעמד חסור לבקש כשכל העעם העמקיים האף מעצמת הסכנה
 שאין כל הדעות שוות חבל לקבל חותם חין כו קפידה ארבל מעבד כי מעבד
 להיין חותם חס דוזה לעסק כחכמה האהית ואס לה יהיו מעבורתם אינ שמש

לא יוכל לעבוד את קונו כדרך חכמה הזמנה וכו' כהכרתו כי שלם לבטלה
 עתה כח יצא והיה כנפש האדם לבקש לדעת ולחקור מה שהיה קודם ברואת
 השמים וכו' אשר הוציא הנפש להסיר מלפניה כמעשה שנה כל השמים הנכבד
 לצייר הדבר כעבור שהיה יודעת שהחיות להיות ואם הוציא להסיר מה
 המציאות המקום החלל שכולו כהיכו השמש הזה לא הוציא כשום חוטף אדלדל
 היות צורה שמימיו המקום היה נטם בריאת השמש והוא שאר אדם יבנה השמש
 והוא לא יתבאר כי איננו צריך לשום דבר וכל מה שהיה יצא יתנו ויקים יורה
 ויורה יצא כענין כבי שמימיו אינו לא הכיחטו והמחשבה הזאת כל כך
 חזקה היות כנפש כי כמעט כדרך טבע היות הולכה לבדש ולמצוא המקום הזה
 ואינה מעבירה אחרת כי אדם החמט שמשקום יש וכו' ושא מע הוה המעביר כי הוציא
 על הקום צריך גוף ואם גוף אחד מעביר חזקה המעשה לבקש ולשאול על מה
 שיש למעשה מלוחות הנפש ומעביר אתה למה מקום חזן מה המקום אשר השמש
 וכו' עג שהוקה איה שהמקום ככל פינה וכו' צד וכו' עג איה סוף ועג איה
 הפית וכו' מעביר למצוא שמשקום ההוה לא היה ראשית כי אדם החמט שהיה
 ראשית נחזור לשאלו מעד קודם שוכבו המקום מה היה וכדכה השוכ שהיה
 מקום אדם כי עתה זה עתה הא ית כח כמנוע המעשה למצוא כדכס כאה
 שהם מנוצים עקרי האמנה אכל אדם תקדקד טוב הקצו עג מעד ט עקר
 האמנה שיש דבר כחיו אשר איה עתה ראשית ואיה עג איה ט סוף והכנה
 וכבר עת יהי כשום דבר שהמחשבה תקבול כעבד כל עשקר עת כח
 לנפש לנפש ולקיים שהמקום הוה כל ראשית וכו' סוף וקיים עג ט כדך
 הנשלת צדל יקרא לנפש כי כבר איה עתה יכולת ענין לעלה כל השעלה הוה מעשה
 למצוא קרוב אין כמה שהוה אומרת שמשכה להיות דבר כל ראשית וכל סוף
 וכזה הוה אומרת האמנה לכל כמה שהוה חושבה כי המקום אינו עבד וסוף
 סוף כאשר הכחה כעשך המקום היה ע ראשית כבריאת השמש וקודם
 בריאת השמש לא היה שום מציאות מקום ואחר שהמציא אחרת הא ית איה

המקום

המקום כלת סוף וקח לא מעביר מעבד עג ומכל פינה ושהו חכמן כי ראיה כד
 שהפין שקודם בריאת השמש לא היה מקום ואחר שישעיר חוקד על אומנות מעבדות
 המקום ומה שעבר אדם המקום היה קודם בריאת השמש כבי אמעבד שהיה מעבד
 להיות צדל עג איה סוף וכו' כע אדם ראשית גלגל כדכס לא יתכן שיהיו כקיום
 לא כמע שהוה הסוכה הנאשנה אדם כי המקום הזה הוה עבד אדם החמט שכך
 עקרה הוה סוף איה הפיסק כעבד והמקום הזה לא כי שהמחשבה הפסדה
 כו לא שהוה מעבדה מעבדות אחרת עוודת מציאותו ונעלה קיומו כי הכל ידעו
 שאין מציאות המקום לא חלל וקט מעבד למכור עבדות בהכרח שיש עג מעשה מנח
 וכו' חלקים לחוקים מעבדות כי חלקו של מעבד אינו כמקום חלקו של מעבד אדם
 כי אינו עבד דבר כחיו לא הוציא חלק מעבד חלק מעבד עק אדם המקום הזה כע
 סוף וראשית כעבד מעבד אחרת כי איה ע סוף ולא הוציא ענין שום כד
 מה המקום אלא יהיה שם עבד (כ) חושבם נמשו הדעת והיו כפיה עבדות
 כי אדם היה כן כמציאת איה חומע כי כמע שיש מציאות ההפשטה למקום וכו'
 יש ההפשטה לחלקים (כ) עג איה סוף למע שהוה מעבד כל המקום ההוה
 והחלק מעבדו שמשקום המקום מעבד מעבד אינו החלק שמשקום המקום מעבד
 מעבד (ויהיה המשל כמע איה חלק המעבד כל מקום וכבר שיש ע חלקים
 מעבד ההפשטה מעבד איה עג איה חלקו עור ענין אחר אדם הפינה ב
 כמעשה מעבד המקום ההוה לעבד לא כשכח זה יתבאר ע
 מציאות המקום ולא הוציא להסיר המקום והדבר שהוה הכתי להיות ואינו אפשי
 הוה עבד אדם כי המקום הוה הכתי עג ט המקום כפי זה אינו צריך לשום
 אחר להיות והמשקום אחרת צריך המקום ההוה לשכר גלגל מע שיש ע צריך דבר
 קטן הוה מעש איה ע צריך דבר (איה) חיו למע שעבד צריך המקום ההוה
 לשכר אדם כי יהיה המקום עקר והוה טפל איה חו אדם כי לא יש שום מקום
 כמציאות קודם בריאת השמש וקח מעבדו וזה הסוד כאשר עג מעשה מעלה ית לבנות

פגע והוא השיכו לן הנבל לחיות פגע ואמר הנה מקום אלה כי עש האדם
 לן יוכל להשיג אן עג המקום והוא ית אומר לן דאך צויתו כי אטו ק
 המקום שהוא הסובל כל השלשית הוא נכנס אין עליו אומר הנה מקום
 אלה הוא צריך אי ואיט צריך לן ומש' למעשה שהאין שניג השכל הוא
 בחינת כתר עשין דע נהבן כי הוא מעשה המקום הזה ודוק ותשכח
 נמצא שהמקום באמצעות הוא כמע' לז' שהוא מקום דוחל סובל כל
 העשיות ומעשו איו השכל עולה כמע' שאין השכל עולה מן המקום שהוא
 מעצמו נגד ופ' יששה הנפול ע' אומר כה אומר ה' השמים כפתי והאין
 הדום דע' איוה כות אשר הכבו ל' ואיזה מקום מפניחתי ואת כל אה ידו
 עשה ויהיו כל אה טאס ה' ובראשונה צריך לדעת כי כל דע שהוא תוף
 מעצמו הנכבש איון במענקה על כן האין מרפועע ע' והאש לעלת
 ולחיות ובהמעות איון עס מפנחה כמע' ולעום כבשק ופ' צריך להקדים
 כי האדם היושב על כסא רובו למעלה משיבת הכסא ועדן דאך חזקה
 עזו הפסוק שאמר קל ית איוה כות אשר הכבו ל' שיוכל לבבשו ומש' הוא
 זה המקום שתוכל למע' שהוא מקומע כי השמים כפתי והאין הדום דע'
 ל' מקום לן יש אן השמים והאין ומע' שכתובם וכבר שתי יושב על
 השמים כנדתי אלו יש ל' מקום כי כל מקום שהם שמים ואין איום סובלם
 אן דע' ואם היה מקום למעלה מן השמים לן היה הכך כדתי וט' איו
 הייתי אומר אמת שהשמים נחאין איום מקומע אכל המקום שהוא למעלה
 יהיה מקומע אן שמפאין כונו שאין מקום חזן מן השמים ואם האדם
 ירצה לבה אחר המעשה יבקש המקום ש' למעלה אטו הם איו ל' מקום
 לפרובל חותו על כן אומר ואיזה מקום מפניחתי מע' הוא המקום שתוכל
 לבקש כיו שיהיה ל' מקום נכבש נמצא אן יש אום מקום לן למעלה לן

לן

ולן למעלה אטו חן כי המענקה של איונה העיקר במקום כי הוא כעצמו
 מפניחתי כל מקום ואם האומר אס כן איון במקום איונ' ע' שהוא ככל מקום
 כי השמים כפתי והאין הדום דע' אכלכל זה לן כעבדו שהמקום מפניחתי
 אן שהוא צריך למקום אן נשכח הכינות שכלם צ' טס איון על כן אומר נא
 זה איוט נכ' ולמנו מעבד אלו יש במעלות חותו המקום ש' ש' הנפול
 אומר אה צ' אה ידועשה אן אה כל אה לכל כה כה שמים ואין וכל מקום
 ויהיו כל אה טאס ה' נמצא כי השמים וכל מקום שתוכל למשכב הכל עשה
 כבתורבכבן הנכבש וכן אומר איהו הנפול ז' בהקדמת ספר התקונים וכן
 איון אחר ידועה ובמקום אחר איהו ספר ככל אחר ולן איו ידועה וכב' ע'
 יהבו זמור חדש הוא חפוס ככל מעשבי' ושתמשבה ידועה כה לן צריך
 ע' שמע' אהר' למשכב כיה לן למעלה כיה וכל החושב בו במקום ואומר
 שהוא צריך מקום לחיות אן שמעונו נהייתה העיקר במקום איון ל' איו ע' פשו
ועתה יפול כע' לפרש מהו המקום ומתיין יוצא מציאות המקום
 איונ' דע' אחר חזן מן העל' כי העל' ומש' שכתבו הוא המקום
 האמיתי כי ההפשטות העל' וכמלת' הכל דע' אחר ואם לן יש ההפשטות
 לן יהפ' להיות מציאות מקום ואם הדע' כיון כ' גדל המקום על כן
 כאשר כתי' ה' ית' על השמים כיון המקום וההפשטות ש' כ' איון
 כיון מן הקצ' א הקצ' איו הוא המקום אן מעל' אן העק' נמצא מש'
 עשה כשכונ' שה' ית' כיון כיון אחר כל על' שאין כ' כ' שום חל'
 כמע' השמים אס ירצה לבנון ארבעה יסודות בתוך העל' הכדוני צריך כ' שום
 לבנות כ' כ' מקום ומע' ההפשטות חל' כיון שיהיה מקום פגיו לברוק
 ארבעה יסודות כי כל עוד שהעל' הכדוני הזה כולג מע' כ' שום אן לן
 יהפ' שיהיו כ' ארבעה יסודות ומש' עשה יצמם חל' כ' מע' חל'
 האמצע נעלג חל' ר' מהעל' ע' א הכדוני ש' אחר חותו המקום כיון

וישנה נצח משנה הוד עלבן כרת שם הקנייה בעצם כי ההנחה בהכרח עשה
 מקום ועבה נקרא מקום סוכה כל העלמית נכבדים נבדלים ונעשו
 ואכתבו מכתב קנייה בשם שחוק מהווה כל המצאם והיה נקרא מקום והיה
 כי הוד מהווה נעלמית בעיני נכח אכתבו תומלים בבית המקום ובפני הזקק
 המצא שחוקתים עבה הקנה ונעל קנייתים אותה הקנה נעלד להפנין מן
 העשן עצמו על מעי הם מצבילים כחשך הם תומלים הקנה כי הקנה פתח הוד
 היה או עבה ובעבור זה נאמר השמים כפתוי ואהיה השמע השמים נודי כזה
 ונעל נהו הסוד ואת קענה השמים נודי כזה נעל כי השמים הם מעצמיתים
 סוכלים ומעצמיתם נעלם החומשי הזה והם מקום לבד קענשים נעל הקנה
 המהווה והסוכה כל הכניית נקרא מקום השמים כל העולה כי קודם כניית
 העשן נעל היה שם מקום שם עבה כמעבור ונעל אחר כניית העשן נעל שם
 מקום כל ושקר חזן מן השמים בעבור כי מציאות המקום תינעל חזן
 מהתפסות נעל נעל שם נעל שם מקום כמעצמי משולש חן מעצמי
 או ארבע או מעשקם או מעשקם נעל יתכן להיות חס נעל נעל כי נעל יתכן
 מעצמי נעל המקום תינעל נעל מקום נעל השחק נעל ושמע את נעל מקום
 שחשך השמע מקום כמציאות או כמציאות נעל השמע נעל שחשך
 מקום נעל מקום מעצמי כמציאות תינעל נעל נעל שחשך נעל חן נעל
 כי כחושן שחשכין קנייתים מקום לבד נעל שחשכין סוכה נעל חן נעל
 מעצמי נעל תומת הדב שהוד סוכה ועלם מעצמית נעל חן נעל קנייתים
 מקום כי כל מעצמית שהיה נעל מעצמית נקראת מקומה והמשל האדם
 חושב מעצמית נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל
 מעצמי נעל חזקה סוכה כחוקה הרה דבלי שעצמי והיה ספיקה אחת
 מעצמי נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן
 המקום נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן
 המקום נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן

מעצמי

מעצמי

וישנה נצח משנה הוד עלבן כרת שם הקנייה בעצם כי ההנחה בהכרח עשה
 מקום ועבה נקרא מקום סוכה כל העלמית נכבדים נבדלים ונעשו
 ואכתבו מכתב קנייה בשם שחוק מהווה כל המצאם והיה נקרא מקום והיה
 כי הוד מהווה נעלמית בעיני נכח אכתבו תומלים בבית המקום ובפני הזקק
 המצא שחוקתים עבה הקנה ונעל קנייתים אותה הקנה נעלד להפנין מן
 העשן עצמו על מעי הם מצבילים כחשך הם תומלים הקנה כי הקנה פתח הוד
 היה או עבה ובעבור זה נאמר השמים כפתוי ואהיה השמע השמים נודי כזה
 ונעל נהו הסוד ואת קענה השמים נודי כזה נעל כי השמים הם מעצמיתים
 סוכלים ומעצמיתם נעלם החומשי הזה והם מקום לבד קענשים נעל הקנה
 המהווה והסוכה כל הכניית נקרא מקום השמים כל העולה כי קודם כניית
 העשן נעל היה שם מקום שם עבה כמעבור ונעל אחר כניית העשן נעל שם
 מקום כל ושקר חזן מן השמים בעבור כי מציאות המקום תינעל חזן
 מהתפסות נעל נעל שם נעל שם מקום כמעצמי משולש חן מעצמי
 או ארבע או מעשקם או מעשקם נעל יתכן להיות חס נעל נעל כי נעל יתכן
 מעצמי נעל המקום תינעל נעל מקום נעל השחק נעל ושמע את נעל מקום
 שחשך השמע מקום כמציאות או כמציאות נעל השמע נעל שחשך
 מקום נעל מקום מעצמי כמציאות תינעל נעל נעל שחשך נעל חן נעל
 כי כחושן שחשכין קנייתים מקום לבד נעל שחשכין סוכה נעל חן נעל
 מעצמי נעל תומת הדב שהוד סוכה ועלם מעצמית נעל חן נעל קנייתים
 מקום כי כל מעצמית שהיה נעל מעצמית נקראת מקומה והמשל האדם
 חושב מעצמית נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל נעל
 מעצמי נעל חזקה סוכה כחוקה הרה דבלי שעצמי והיה ספיקה אחת
 מעצמי נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן
 המקום נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן
 המקום נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן נעל חן

פומבוס על ההנהגה שאי כבודא שית ברוך אקום נכח ושלגו למה הקרב לך
 ברוך השלם קודם ט הווי יהי צמתי נהיה יבולת כדור בלונת הזמנן אחיק קודם
 בביאת השלם ונהשבה אמשיתם הכל ט ברוך אונת בזמנן אגדה כדאבן
 הפאנת אינה טלם עלכן הכ"ו חיים ניוטל עד אדם ישג עפ"כ הנהג
 הקושיות הזאת והפן אונת דיק סגד המעדיעת נכחי האמת חיש הקושיות
 במקומה ט לך כזה להעמק בעבור ט צדיק הקדמות רבות לבון אהתיב
 האמת נעתי כהי כדוש הזמנן קודם יהפ"ה הכל כבי ידעת שהעפ"ש מ
 מעצמך תוקרת מה שהיה נשאלת שמעכבר להיות המקום הווי אעברקו ב
 בו לעלה שהווי חזין ונ"כ יעמש תושבת הווי אקודם בביאת השלם היה
 הזמנן אכרך כל האשית ט אס תלמע שהזמנן יש לך האשית צדיק לפ"ש מת
 היה לאשית ומעבר להודות אס היה לך האשית אראשיתו בביאת השלם
 אוקודם בביאת השלם אס תלמע אבהתת השלם התחיל הזמנן נש
 מעד אס היה כן כבונן ית לבווי השלם קודם מעד שברך אונת וצדיק
 אהם למש כן נמצא אקודם בביאת השלם היה זמנן ט הכונן יהי היה
 יבול לבווי את השלם בזמנן אחר נכל דבר שיש לך קודם חיוני התחלה
 הזמנן ט ממצאות הזמנן בני על אחר וקודם אס כן לך התחיל הזמנן כ
 בביאת השלם ואס היה האשית קודם שנברך השלם צדיק להשיג לבו מ
 מעד חיד ובעד נלך יש דבר ארוב למה להוועדנו על ידיעת האשית
 הזמנן נסופ סופ לך יהיה האשית ט אחרי שהכונן נעמך אקל ית היה
 יבול לבווי את השלם מעד אחר קודם שהיה נברך השלם לך תוכלת
 לבו זמנן שלפני לך נהיה זמנן אחר ט על כל זמנן נש למע לך נברך השלם
 קודם ואין סופ לבדו ט על כל זמנן נמצא למעלה אנתכו הולכס ושואים ול
 תפסום שום זמנן אקודם אין לך היה זמנן אחר שבו היה יבול להכחול
 השלם

השלם אס כן נצחה העפ"ש על הזמנן שהווי דבר צמתי כל האשית כמע
 שחבר על המקום ונש זה אחר מן הדברים שהמחשבת תופרת כהס
 ועמלה חומע שהווי הווייה חנוכה כל האשית נשלח יתכן להיות לך סופ ופוע
 שאמלת למעלה בזמנן אחר הווי משנה חומע כמע שהווי נשאלת שמעכבר
 להיות דבר אחר כל האשית וכל הכלה ומצד אחר אקד"ה הווי חושבת
 ט אעפ"י שיש צמתי אחר חיוני הזמנן אכל בזמנן שהצמתי ההווי נעלם עד
 חזין קל לך יש כן כעפ"ש להשיג כל נשקד והווי מנכונה מעכבר לנשול
 כל השלמים ועמדה כדרך זבול המקום והזמנן והעלם לך תוכל לעש
 ואס תצדיק זבול דקדוק כשכל צמתי המצא חיוני חנוך מעדיית העפ"ש
 שיש חזין צמתי ונש צמתי ט המקום חשבה כדכך שלטק שאינו שום
 דבר והזמנן דיק מצאת נכרך הווייה מעמש ט על כלתק מעכברת להודות
 ט הזמנן חיוני אק חנוך ניוטל הווי ט הזמנן הווי חיה נהווי חולך נעמד
 עד עתה והמקום חיוני הזמנן והזמנן חיוני המקום וצדיק למע שיש אחר
 פנעמ לזם שמעפ"ש וצמו כלל השע צבוס והווי אחר מעמד ואס תקח
 חלק הזמנן שהווי כל האשית צמתי וקיים וחלק המקום שהווי זבול עד חזין
 קל נעג חזין הכלת כפי מעשבת העפ"ש והחיד אונת באחבונן בעד
 המצא חנוך אחר חנוך כל האשית זבול עד חזין סופ וכלת שהס נעש
 המעשים למע שהווי עבה נכחה עב חוזה מעלה הווע מעשבת נש אקד
 להקד למע שהווי חלק עב חזין תכלת מעכל מעשבת אכל רבות מעשבת
 כלל חוש נעברת חיה חקום ט האמת חווי לחסך מעד שהנשמע חושבת
 נעברת להודיע שחזין שום זמנן צמתי נעתי כצמיות נשמע מעשבת
 קדמותנות הזמנן כדכך זה כל דבר צמתי שחזין לך האשית וסופ חווי עכ"כ
 ואס הזמנן צמתי כל האשית וכלת קל יהיה מעכבר להודות שהווי עכ"כ
 ואס חומע שהווי כן נחונג על השקד שכרצבו למעלה ט חזין שום מעשבת

הנפשה בעבד וכל מה שהמחשבה מעבדת ומשנת אינו עבד (הזמן)
 הזו הנפש הנפשה ומעמדת אותו נודעת מהותו אס כן אין הזמן עבד
 ומעבדו יצא לפי שאין הזמן עבדו עבד אס קודם בביאת העולם היה זמן
 מעבדו למען שעבד זמן כל ראשית שאין לו סוף למעלה אס נמשך מ
 מעבדיות העולם ולמעלה לל קודם העולם ואס כן היה מעולם לא יהיה
 שיצא מעולם במציאות ואמרו לך משה אס יאמרו הכובד יהי היום קודם
 באישיבו אעם עד תמיד כל יבוא עולם חכם אינו שוא אס יבוא במציאות
 העולם הקודם קודם וכו' אלא שלם יבוא לו דבר שאין לו קץ ואם יבוא
 ואס יבוא העולם הקודם קודם כי בראשיתו שלם עבדו שנים עד תמיד כל אס
 שנים במשפט כי כל דבר שיש לו שטח קומעו יש לו ראש וסוף והזמן קודם
 שעבד מעדיוס עד אונתו היום שובין בו העולם הקודם קודם כלל כדקדק שני
 ימעס דחייבן הראשון הזמן שבו התחיל החשבון והתקבולן היום ההוא שברא
 בו שהיה החשבון נמשך שהשנים נחשבו שעברו וש ליום כל והמחשבה
 היה שיבוא העולם הקודם אחר שמתקיים והלמה ישעברו שנים עד תמיד כל
 ואס תמיד כל שנים תמיד יבוא אס כן מעולם לא יצא במציאות העולם הקודם
 ההוא ומש ומעדתו ולעדת לבוא תקום מעבדות העולם ולהעבד בו אס עבד
 הזמן כל ראשית תמיד סוף למען ההוא ואין יבוא העולם אחרו שעבד זמן
 כל כל אס כן עבד שהעולם יצא במציאות מעבדו שלפניו לא היה זמן כל
 כל זמן קודם באינו למעלה שלם יהיה קודם בביאת העולם נמשך אקודם
 בביאת העולם לא היה שום זמן כל כמע על כל דבר ודבר ואם נחשב כן כולם
 על זמנו ומתחיל מן הדעה הראשון עד האחרון ומן האחרון עד חכא און
 וכל און הדעוים שיש בתוך החשבון והתקבולן ואס ככלל הם הזמן עצמו
 נמשך בו הזמן אינו דבר חסר מן הדבר שהיה זמנו ולא ימשך כלל לבד
 בו אס לו יש מע שהיה והוא לא יש זמן ואס תמיד קודם בביאת העולם

היה

היה הא יהיה כל ראשית ואונתו הזמן שאחרו אונתוים שהיה קודם
 בביאת העולם דכונט עומד שהיה זמנו למען זה אחרו אונתוים שאין
 למען ראשית כמע שאס אין ראשית דבר לעת עומק הדבר הזה כי
 כבאין אולם ידיעת הענין הזה אס היה זמנו כמע שאסבר נמשך
 איהו אומק שהסניכה ראשונה היה יותר ויותר והואק והואק ומשכר
 הויהו בכל יום יותר ויותר זאת כפינה עצומה כפינה עקב כל העקריוס
 כי לפי זה לא היה מעבדותו והויהו עמו והיום יהיה יותר וכל כדונד
 הויהו מעמק שהיה קודם בביאת העולם בהיותו היום יותר מעמק שהיה
 אהמעל ואס כל מעבדות קויהו אינה אס דע אחר וקעבד כבד עבד
 וקעבד עבד כל כן אס לא כן כל למען שהיה אחר יתיד אס שהויהו
 תלויק כהרוב חלקי הזמן כל דעוים שאחר זה מעומדים דק מחשבה
 והרוב שדך יתור אינו אחר בעצמעתו ואס דבר לתה יתיד אס הסובל
 כהנייק עומדת קהנייה קזאת הקופת בו כמע קדבר המתעשעע דבר
 מקום עומד לבטענתו כן הדבר ההוא כרפועה זמנית שהיה תלכוכר
 המציאות מעום לים דבר מקום דק קויהו עומדת שבו יעמק מציאות
 עד סוף דעוים שיש מקום סובל מקום והוא מערפוע ומעקום למקום
 כל עד שבעד מקום קיים שלם יוכל להישע בו הספיקה מקום
 האדם שהנוק בה והיס מקום לפינה ונס הוא יכול להקעשע אכל
 המקום עצמו הסובל כל הדכלים הוא קיים כל הפועל נס דק קויהו
 ומציאות יש דבר שהיה זמן עבד אחר ונס הוא כרפועה זמנית כמע
 השמש הם זמן לכל הדכלים שברובם והם כל דכלים זמן אחר כעבור
 בו הויהו אינה עומדת אס נמשך כל דבר לבקש הויהו אחר שהויהו עמו
 כל לתקן וכל קירוב תלקים והוא עבד בו כל הויהו עמו עומדת לעד

כל

הזה אחר צולת מעצרתה ואחר מעה ארובה כפי חוקר החרד הזה
 מעולה בנה ובני אדם היושבים במעקום אחר כפי יראו שבעי הדבול
 ישאו על הקנטה אם היינו יכולים לעשות אותה יורה צולה ואכתנו נשיב
 להם כיצד הוא ונתר דאיה היינו משהים להם שבעי שני יורה צולה (וכן
 גאים עליה ועל האחרונה. על האחרונה וסאשר ושאלנו אם היינו יכולים
 לעשות אותה יורה ארובה נשיב שאין אנו יכולים ואם יעשו קושיות על
 הדבר לא יתכן שידעו אמהות הענין עג שיכנסו לתוך חקדו וידאו שכל
 אורך החרד לא נוכח לעשות אותה יורה ארובה אלא הם קודם שנכנסו
 בתוך החרד היו חושבים שהיא יורה צולה עג שכלו ברוכה וראו שקושייהם
 אינה קושיות כן מע שגן נכנס בדעות הזמין ובעה אלו היה חושב שקודם
 נקודם יכול היה קהלה בביאת העולם ישן כי ציר בשכלו סקודם בביאתו
 היה זמן אחר שהיו שביאת העולם ואשית הזמין הם שנים כהתקדם
 איך יתכן היות העולם יורה ארובה מן הזמין עצמו ל"א איך יהיה העולם
 קודם מציאות הזמין אלא על הדברים שהם בתוך הזמין שוכחו אחר
 בביאת העולם נוכח לשאלו מתק פ היה אחר פ ושנה הדבר שהיה עתה
 לא היה קודם חמשה אפס שנה כמע שעל השבעים הקנטים של כדור ארבעה
 החרד נוכח לשאלו שנה לא היו יורה ארובה וכדור הממשל הזמין הנה החרד
 והשכח היות ארובה הוה העולם פם יכול האדם לשאלו אם הוה יכולה להיות
 יורה למטה (נשיב שיתכן פם שאם תקיה במעקום יסוד האש אונחוח או על
 הארץ נוכח לעשות האש עצמה אלא אם תקיה בכחוקה האמצעית שהוה
 הקנה מעל צד בהשואה נעלה מעטלה הריעו שאז היו במעקום התחתון שאין
 כמעקו אם נשא אם יתכן שיהיה יורה למטה ויורה הקנה מן השמים הקטובים
 עשה נשיב שאין אפשר ואם יהיו דוחקים אונחוח ואונחוחם אם ישבת לא ית הוה
 אותה יורה נשיב שהשאה היא נכסות דעת מבוטלת כשקר כי אחר

שהמקום

שהמקום היות החתין היו הקנה האמצעית יתחתו מעטו למ יש כחוקה
 אונח עקש אם יכול הא ית עת אותם במעקום התחתן נמשכו שהוה כשאתו
 מבחוש אלת ועל האמה דובי שקר דובי שהים לא יכוין לפטו כי אם יש
 אדם אם אנה הייתי יכול להיות קודם אפ שנה אשיכוו שאחיה הוה ואם יחזור
 וישא אם הייתי יכול להיות קודם אפ שנה אחרים אודה לו וכן אם תאני עביוס
 בביאת העולם ואם ידחה אם הייתי יכול להיות קודם בביאת העולם אומע לו
 ששאתו נעשה היו כי מלת קודם ל"א חלק זמין וזמין התחיל בביאת העולם
 אם כן לא היה קודם ואיך הוה שוא על מעה שגן היה כ"ו היה נדי כזה שקר
 הכנת החכמה הזאת שצריך לבני דך משעם ישן שהקשה שהנפש כשהזלעה
 משעת שום עני דוחק נהא ית ית (שור) משאל משעם כלשון כה אדם (וכן
 תפאה כשיר השילום שמערי יופיו של התר וכחתי ופם של המעלות דך
 אינרים נעשים פם צריך לענה שאין אפשר למצוא משל שוד לעמשל בהשואה
 שלמה אף בתחילת צד וכעבור זה המעט משעם הרבה שהם רומזים על צד
 והפבו על כן תפאה שמיחך דבליס שועם שכלי הנבאק איך הממשל מעלה ש
 שלמעת כמע להמשיך כ"ה של זשור כשיר השילום אומע שוקו עעדיש ששמש
 יש ל"א דבליס לתוקים כי השוקים ידוע שהם שוקי האדם וכדאי אמציות שוקי
 האדם כשה שהם עצמעת ענינים וכשר נכ"ו יורה צולם הם כמעדינה מן השיש
 כי השיש דומם הוה והשוקים הם תיות עור השוקים מעלכות את הנופ והשמעליט
 של שיש הם צענים כמענה אף שמעשה דבליס שחרי כמשל אחר יצא לו
 שלמעת הממשל כי למשול חחית אומע שוקים ולמשול חקיוס אומע עמעלם שעשם
 כמקד הבה ולמשל שאינם נפסדים אומע שיש כי שוקי האדם היוו כתיים
 ומתו כדבר וכן כל המשעם ומעלה שכל משל ומשל יהוה ידוע אצלנו יורה
 מן הנמשל ואחרי שאין אנוכין ידועים אף הנופעת לא נוכח לעשות משל אף
 כדבליס נפסדים או מעצמנו כי מעברי אחזה שוק כעקר מעו שאנוכין מעלם

מבדילים מעצמתינו כי תיזן האדם משונו ולפי יש כעשה הזה קצת יודך
 קדוה הן העשש מן האדם עצמו כאשר הוא משיש עשתו להכיר גדול
 הנפש השכלה במעלותיה וכוחותיה אם כן הדבר הנעשה היותר קדוה
 הדוחטת בצחותי ופעולותי הוא יהיה משל להן קצת מעדוקטות ודאנו
 לתת לב בסוד המערכות שיש בעולם הזה כפי צרכי ולנומם עשם היצירה
 מכל שכן הכבידה וכן כי אם לא יטן האדם מעבדות העוון ונס כטן האדם
 לא יוכל לחשוב בעולמות העליונות כלל ועקר דאשונה בעליו יש על נדוקט
 העלם הם הד' יסודות העלמים השמש והיול והכוכבים וצדק נבחות שהארץ
 מעבדה ה' מעשמה למעלה היא חשונה חומלת וכבדה ע' מעד על סן האדם
 צדק על לפקים ואינו אורח כעשן כי האטלה אינה כלל שעה נקונה
 האדמה עצמה והמים שהם מעבדות שעה כבד נחשבים יורח ואינם
 חשובים אם זכום ולא כל כך כבדים ויש להם הפועה מעתה למקום והאדם
 טעה מהם בעשן לצבון קלונר נחשלה ע' מעד מעבדות המעם במעור
 שחוזק קל מעמל חכל ואין העשן אולטבו יורח מעקרב ה' הדוחטות ונשכל
 זה נקרא דוח נחאדם צדק על יורח יורח על לפקים אם ככל דוע כי הקיים
 העיים כשימה והשימה ברוח כמצא שהארץ כותן מעון והמעם מעמדוים
 השקה אכל הדוח כותן תורת המעבדות הז' הוא האש והוא כל כך קר וקר
 שאין אטכנו משיעם אורח לם בעשן ולא כחלשק אף כפעולות המעבדות מעמלו
 והוא נשלה על הדוח יורח מעמד שהרנח נשלה על חמעם על סן אינו נכס
 ועצק מן האדם כמע הכוק אף שחוז מענוכע ככל איברי העלם כחונן שכל
 הפעולות תעוה בו ואם יסתק דוע אסד מן האדם בקר הדוח לם יהיה קיום
 וחיות ה' האדם בשום פעם המעבדות הכוללת היו מעבדות השמעם שחם עצמות
 דמות מע שן יוכל קטה לפני חם המשפיעם על ארבעה יסודות העלעדים
 כל המערכב והמעעעם חלק העשם החומתי הויתם והפמרים יש מעבדות

אחר

אחרת שהיו אמצעות בין הנפש וה' הדוחטות שהיו האור שיטפו נכח
 לעשן הוא כבוע אחד מעפשת נקבה השמעם ועג קצה השמעם ואין אור
 המעדים נעם לו שום שכות ועתה אודיעך עשנו כעבור שהאור הוא משל
 ככל החכמה הזקה ה' עצמת הפסוקו עג שאטכנו רומעם השפע העשן
 מן המעטל הראשון ה' נאכלו כמשל האור כבו ידעו שהחלק הדוחט יותר
 חשוב כנפש האדם הוא השכל הנקרא תחשבה שהם חכמה וכינה שחכמה
 והם נקראים עש העש והמצאותות וכל דבר שיש לו ישות נקרא אור ככל
 הנפש והכתייה נעצת היא החוש היותר צול מן הד' חושים על כן פעולת
 אכל האור שהיא הדבר היותר חשוב מכל הדברים החומעיים וכבר הוא שהאור
 כותן מצאותות לב עש העל כפי שיהיו במציאות מעש מן הדקיה וחפשי ע'
 לעה נקרא אור נאכל נעשן כי כל דבר נברא נברא מעקדו ויכול לעמוד
 ופ' אם נהדך כמעלם חמלן חכד קזק מעם שהם נמשכם מעתהם כחוק
 מעבדות הזק נפתחת תכינו שמשנו כאים ה' הקדו הזה כודאי שפסרדו
 מן המקור וכשכל זה לם נחכאלו וכן אם הפעל הכותן יפק מעד ישאר
 היות שבתך הכותן הזה נברא מהדוח הכולל ולא ירכאל אכל אם הפעל
 הכותן הזה שהיו מעלה אור כפתש פתחם ירכאל כל האור שהיה כדודך
 הכותן כשכל שנסבל מעקדו כי הטאל צדק להיות קשור כסוף סוף ומע
 כח המעטל כנאכל עג כן תפחה אם קתן אכל מעבדות כשפ מעקם ובעד
 וקטנות שהמש נכחה ככל המעבדות ככל על חלק מעמלו כבד כעבור שאין
 חלק המעטל סתף הטאל אף כל המעטל כל חוק ככל חלק וחלק מן הטאל
 ע' סן נקרא נאכל עשן ע' כן להיות רחוק מן המעטל כי הוא הפעל אכל ואם
 יהיה טאל השמש המעפשת מעמלו מקצה השמעם ועג קצה השמעם לם
 יקרא חוק מעשמש ט' לם נברא מעשן ואם קתן מעדק קדוה ה' השמש
 ובחוק המעדים היותר רחוק מעמלו יסגיי צדק השמש כהשוק ה' לם כדוה
 כלל על וכתיק מעקטה אף כל השמש נכח כזה כבוק ונכח העשן ובעד

אחר

מגדלית החור דע שלח נש דבר עפע מעפל שלח יהיה מעפל מעצמיהו
אוכלמוטו וכעבור שטבן חור כל דבר נדבר הוא חשוק יען שהחוק יוציא מעפל
חשוק לע כונן לזאת החור ההוא כמע שאחכנו דוחים חור השלחך או שלחיה
או השמש וכו' והחיה לך שלח יהיה עמך חקר באמצע חבתי ואתה חקר
מגלות סטוב כל הדלים בכל מגלה ומגלה ידחה על העמך מעצו ככל
עוטו כעבור כי החור הנמצא מן העמך סטוב כטוב לו מתפשט א הדלים
כהשוקי חקר נכסכל זה לחכנו דוחים כל הדלים ט חין חומך בעפעתי דבר
מעפתי לעטבו של חור כמעץ הנוץ נמצא מעפל חכונ עמען שהחור החור
הוא יוצא דך חטעה מן העפל המעזר והחור הזה של עפל ועפל מעפתי מעפעתי
לחור חיבו יוצא כעפל אינו ען שהחור של השמש או החיה חן השלחך יכה עפל
הוא כי מתחמך הכנישה שבא החור כעפל יצא מעפלו חור דמתנו מן הכח
העפל וכשכל שהחור ישו הכח מן השלחך ומתחמך חור שחך כעפל
חור בבחינת חור חור מעפתי חור העולם של כל דבר נדבר ומעפלו כונסחנו
דוחים חנעם ואין לחכנו דוחים לע החור של השמש והשלחך של חור העפל
הנוץ הכונן לעטבו מעפל שהחור המעפתי כעפל כל חור וחור שיש לפי עפל
ועפל הוא החור החריד ואינו מעפתי אינו של מעפל חור הנמצא מעפל על
הח עתה שהחור כבאןשה המעפתי מעפל ועפל חוק כל בחינה כל חקר חומרי
שהח חור נעפל נמצא המעפל כו כדו שהעין יוכל לעשות פעולתי דהיינו מן
החאיה ונעבור שהדבר הזה קח ען מעפל חרך להקים בו המעפתי קודם
הפעלה ומתו כל דבר נדבר כל חייתי העצמית נעל ען מעפל ואין עוס
חוייה שלח יהיה לו כח נעפל וכשכל פעולתי לחכנו באים לעיער בחותי וען
הכחור ברמזוה קנה לחכנו מבושם אתן המתוה העממי והכחור חיים חויית
דבר עצמה נעום העם טועל בחך מבוטחי ועם בבח חר כפי החיני
המשל עצמתי הנכפ עשם הוא ען מעפל ויש לו בחור חרבה שבאמצע החס
מעפתי פעולתי לחן כי יש ען כעץ מעפתי חכנה זכונה בחויה וכו' ועש
היא חושבת לך יהיה כאשר היא מעפעל המתחבר מן השמש והשלחך

ופעם

ופעם היא כוחית כאשר יעלה ככונה והמדות הלי חיים יכלים לפעול
כשכל חור השפע השפע ממ העצמית שהח הנכפ ט כאשר העש חור
כעם שכל יכו המתחברות כל וכאשר חור כוננה החכר נכש כל
מעפתי חרבה שהח מקדוה נקרן עש וחור נכל בחוני נקדחים כעם שבהם
עשך פעולתי ואין הכל טועל של מעפתי חור המעפתי וכן החיך שעשם
האשעה שהח היא והמעפתי עצמית עשם של כקרא חור כפור ויתמע שהים
יהי חור נתי חור כל יהו עצמית ומעפתי יהו עצמית ומעפתי מעפתי
והחית ומעפתי חרבה העשם נקרן חור והכל נקרן חשך כי לע יאירו פעולתי
חס לע יהיה מעפתי בו העשם הנקרן חור כשם בעפעתי כל החופים חוכים
ען שאור נעפל יכה כחם ומתחכם יוצא החור נעפל של כל חן נח וכפי נדבר מ
הפעלה שפעולת הקח כהשתלשלת כעם עש כעם לחכנו מעכלם נולד הכח
חכל העצמית חין לפי ידענה בו של דך החישהו בכלו והמשל חרבה בבית
הזה פתח חן עניו של זכוות שיהיה לו חוית חרבה והוא מורכב מעפתי זכוות
מעפתי כל חן כעל מעפתי מעפתי חס השום שלחך כל כעם יצא החור נעפל
מעפל בחקר העשם חקר חעפי שלח יש לחור שום עשן וחם דך כפי חקר
החום כומען מעפתי עשן לע יוכל להע מצחית נעש החור כל ושקרי חן
יחשוב שהחור מעפתי חרבה חוהם העשם מעפתי כעפל חוככות יצא לחן
קעבת חסתי חור כחם לען כי עפל העשם של ענפסנו וכמעט ענפסנו
חיותי חור והחור חיותי עשן ט בחחדוה עמך מעפסנוים בכל החור והחור
כחן כח החפסות בחור נהיר א העשם נחם עשן עשן איך נחם לע חיק
החור מנכח ככל לע חיק טעב שהחור מעפסן ועם העשם שחור בחשך
נוחף מעפל יש לחור חלבות חרבה מעפתי חרבה וחזיתת עפל שיכל לחור חור
כמעפתי שהח כעפעל חייבו יכול נכעם ט חס חקר מעפתי כעפל מעפתי חור
מעפתי חרבה מעפתי חרבה זה א זה חוכ הופף חור דך חקר החור החור
כמעפתי חשך ואין החור הזה חור עצמית המתחבר מן השמש והשלחך

אף אור כולג מעדמשכת השתלשלת הקבוצות של אור הרחוק מעצמך אמרתי
 וכס לך יצאו מעתה קצתה נפש כי אם יבא דבר מעצמך בין השמש (וכן
 המשיחות אור כן משקה למנהיג יהפא אור שהוה אור הדבר המפיל נס צלח
 לעצת איה בעלם הזה דוקטור וכדלוי שהחב היוות דה נחשוב מן הופעת שהוה
 האצלות של הופ דהיינו האור במש הוא חשך בעלך המצוינה החתונה הדוקטור
 שכעזן נמצא שהעשיה שכדוקטור העזו הוה עשוי נחשוב נזר במשך מחד
 יורה ממצו הופט שכעזו נמצא שהנפש של הדומם וכלה בשעלה ופשמכה
 מן האור יורה ממה שהאור חשוב מעל הופעת אף הו יסודות פקדיו כלם
 במעלה בעלך נפש הדומם ונפש הדומם נקרא אור ועצמך חסודג בעצמך
 שמעתי כהם דל משפיעהם ומנפשת אורם כבי שיטתו פעולתו לתוף ב
 מעדינה כ רוחני בעזו הוה נפש הצומח ויש לה כחותיה ופעולתיה ורבותיה
 שלה נקראים כלם איה פעמים וקדוים ומעצמת כנפש הדומם ומגב שפס
 הדומם קראו כל כבוד נפש הצומח ופס חל וסודות נקראים כלם חיצונים
 דחוקים ל הנפש הצומח כאשר הם מלוכטים העמים הצומחים מצדינה כ
 דוחט נפש בעל תי ונקראו אור בעצם ויש לה כלם פעמים שהם כחותיה ובהם
 מעדינות חובה וכו במערכו הכלם פעמים וחיצונים כי כדגד היא מעצמת
 מה שערעבב כחצומותה ועשה דם המעז למו ולפכה כל הופט וכל הוה
 מעצמת הדם ועשה דוקטור להיות כל הופט וכו מעצמיתם להופעת עשנים שכלם
 אהיה הכעם החסד הופרה וכו וכמעט עשה דוקטור יורה דה הוה זך מן
 האור כבי שירוש וינפש כל הופט ובחיצונות יש המעצמים ופשמעות מה שבה
 זכיה והנפש הצומח וכל כשה ורבותיה נקראים כלם במעלה ובהם
 משתמשת נפש הצומח מי המעצמת כנפש הצומחה מעדינה רבעת דוקטור
 השמים שהוא זכר עב מעזר הנקרא חופים איה עתה חלשת דעבדיו שחפ
 האור שהוא נפש ואכחכו נתיים ופשו כעצמן איך אכחכו מעולם אורה כושר
 אף כחמצעת הופים כמש אף מבחן נחמה עכד דך משל אור ונפש הנקד

עצמך

עצמך וכלם בעלם אכל למעלה לך יש אור ולך חשך אף דכלם שכלם כ
 כדך שאומלים בפכד המהר על מעבא שהוא יסוד חופים שכלי נבדיל אף
 שכל כוויא נח שכלי וכו ואכחכו מבנים המעדינות העשנים בשמות הלל
 דהיינו אור ונפש עצמך וכלם דך משל כבי שינבנו חכמים כי לך יש לך ידוע
 בחלק היוות עב שכעלם היציה שהוא בעלכו כמע הופעת בעלך העזו הנקרא
 אכל עקר חופות החכמה חזאת הוה כי כאשר המעדינה העשנה יש ככל עולם
 ועלם אינה מעולה כפוט המעדינה האכחוכה מן העולם שמשנה מעצת חס כן
 דוקטור החופים שהוא מעדינה חיו פחותה ומעדינה החתונה שהוא ח
 היציה ומבחן איה למג שכלם עתה חס כחותה דוקטור אשר
 איך כה נפש כי כאשר המעדינה העשנה שכעלם חזק הוה
 כפוט המעדינה החתונה בעלם היציה

דרוש אבן

דף

כל השמיה וכל הטכניים שורשם בא"ק ואמשיהם ומש"אורם
כע"ס האצטלה והש"הם כנגד"ים ל"ק דמש"ן המש"ל
שם האדם הוא בא"ק כמנה שהוק שורש נע"ם שמע"פ"ו יתק"ן נוסע"ו
אדם האצטלה נאצטלה שם האדם באמ"ב ובאדם קבר"ה דק"י"ן
אדם הראשון שם האדם כהש"ה כעב"ר שהוק דומה נע"ם שזע"ו אדם
באמ"ת נידוע שהק"ב ושכ"ה כ"ח את האדם והש"ה נקראת
ש"ה שמע"פ"ו נוצ"ה נפ"ה האדם והאדם א"ח מש"ו"ע עם אשת"ו
ומע"ד"ן כ"ן וכת"ו ה"ו שכת"ן יש הא"ה י"ת א"ב א"ס כ"ן וכת"ו וכת"ו
ידע"ת שהש"ה מע"ב"ה באמ"ב"ה ד"אונ"ה כב"ה וכן למע"ה
א"ק מע"ב"ה באמ"ב"ה ד"ראש"ן ומע"ב"ו ככ"ן הא"ן סוף
שא"ר"י המע"ב"ס הוכ"ן נקרא"ו לש"ך את הא"ן זכ"ו ומש"פ"ע באדם
קדמ"ן נע"ב"ן שע"ד"ק שהש"ה נקרא"ת ש"ה א"ב הנב"ת"ים יד"ק
א"ק כע"ך ע"ם החכמה דה"י"ן האצטלה וש"ם החכמה ע"ה"ה נקרא"ן
א"ב והכ"ה א"ס ומע"ס כו"ב כ"ן וכת"ו וכ"ו"ת"ו שהחכמה נקרא"ן א"ב כ
באמ"ת ג"ש"ה החכמה נקרא"ן ראש"ת שמע"פ"ו נאצ"ה כ"ה הספ"ר"ת נידוע
הוא ש"ן ש"ם א"ו כי"נ"ו פת"ו"ה מע"ט אונ"ה"ת ע"כ"ן הש"ם ה"ו"ת"ה פ"ו"ת
הוא מע"ש"ש"ע אונ"ה"ת מע"ט"ים ומע"ט"ם זה מע"ב"ה ה"ו"ת"ה ש"ע
החכמה א"ב כ"ו הוא ראש"ת הכ"ו וע"ה ט"ה ל"ת האונ"ה"ת הראש"ו"ת ש"ל
הש"פ"ן כ"ה"ן לש"ל"א"ב מע"ה ה"ו"ת ראש"ן וא"ב"ב וכע"ב"ו שהכ"ה ה"ו"ן נ"ס
כ"ן ראש"ת במ"ר"ו"ת הכ"ע"ן וה"ו"ן ש"ה"ה נחכמה ככת"ן נפ"ק"ן וכת"ן
ש"י"ן כהכ"ה ת"ק ה"ו"ן נש"ה"ה א"ת"ה הש"ל כ"ע"ה ש"ה"ה החכמה ומע"ב"ס
הוא שהחכמה ע"ה לב"ה ז"ע הע"ה"ה ספ"י"ת ש"ם הע"ה"ה ש"ע"ה
שה"ב"ו"ן כמ"ר הזו"ה"ר ט"ה"ת וקרא"ן וכ"ה"כ"ה מע"ה"ו"ת נ"ס הע"ה"ה ספ"י"ו
דזע"ר הטק"ו"ת ע"ב ש"ו"ם ה"כ ז"ה"ה ע"ב כ"ר"ו דזע"ר נקרא"ן א"ה"י"ד

261

חכמה הנוב שם יי והשתנה של כתב כזעב הניח כחמץ והשתנה של
החכמה הניח כפרת וכנ' ואלו השתנה או ספורות רוחות הן תורה של
טרחו ונבעונו כבגן הנוב עלכן השתנה נקח אות הנוב שהיא תורה רחם
וכעבור זה יש לנו הכ' שהוא השם שם החכמה עד הנוב עשה תורה וקרא
שהם עשה ספיו כל על דרך שמה תורה הלכסן כל השתנה בין מעשה
שצדקה הכללת כמיתה החכמה כבענינו השתנה דחיובן הספורות ה
הנמשעת כבחן בתורה יש משכיו הכ' עד הנוב הכי ענה נקרא הכינה
אם נידוע שמשמח הוד יסוד דחיון כבענין הזכ' עלכן הוסיף קבוצת
לשמה אות הכ' ולא הן' להנחה שאיכו שנה מכוונה הודיע שהיה חטך ממנו
וקשור כעצמותו והנה סוף האב הנוב רחם הכ' וכעבור זה הוסיף נדבך
מבענין האם והן' אכל הנוב שהיה סוף אכלו להשגם שם אינ' וקרא אות הנוב
עלכן או אפסר שיקרא הנוב משכמה וכונה אן כשם כן הוגות הקשר
והודיקה וענה כעל שהזכ' הנוב חנה האב ורחם כן הודיקה משש ומעבדקה
עבה לעצמה אות הכ' כעל הזכ' לבנות השם עלך וכענין שהנדבך הוסיף
הכיתה של חנו' כעל שהם מעשין כל כראשונה מעונם ה הוסיף שם שהנו
הזכ' היה צריך לחכ' אות הנוב שהיה סוף השמן כהנה ונדקיה בת דבי ע'
אוד כחמתה אנו השתנה שהם אב אס כן כנ' בחמתיה הם מעשין ומעשה
דרך דמשין וידוע שאחיו מעבשנים כזעבי ונודקה והזכ' זה התחיל מ'
מעשה והשם בבית שהם הן מעבדות הרחוקות שהראשונה מעבדות
השתנה מעבדותם וכ' אימתי אן מען הנובין ומע מעבדות והם כתיבת תורה
ישר משתנה ומעשה ונוד' כלפ אימתי נקדחה ענעם דכבוד בערך זון והנה
מעבדות חמש מעבדות ומעבדות השם אונןי בבתי אור תנוד עלכן שמש
מעבדותם מען הכ' שהיה אות השפתים ותנוד מעשה עד הנוב והנוב שהם
אותיות מעבדות ואינם מעשם 4 עד תורתה החיד והנוב כל אינם מעשנים
כעבדות

כמבאנות השפתים ט אס החט שחיוני וקראתו כנוכתיו לכל העבדות
לכל קיום מעשה קבע או ככח נסד החטות בעלם הספיר
השתנה מען המעבדות שעבור כמ כחיו ועל דרך שמה המען דר' איכס
איכסו משפטעם עד הנב ומשם לב אב וקד כד צריך דר' האוכס של
החטות המשיך השפת מעבדות העשיות שהתמעשות ומשם ה התחננו
וכן זה דר' על אן כעם אן איכסו של החטות ואיכסו אנו לעשות שם אחר
משו הן שמען של הן פרטים דחיובן אב אס כן כנ' וכבר אמרנו שהחכמה
ראשית הכל עלכן היא עקלת כן ובנין שאימתי כדחת אס כענין ההירינון
(ההודיקה וסוף סוף) תכלית מעבדותה אימתי שנה כב' כג' לטח' ויהיה אות הנוב
עקלתה איה והכן כעל שהווי כן נשך אב אות הכ' ען התיק כן לשחק אן אות
הנוב וידוע שאות כן פשוטה כעל מעכר ונכרה כעני הוזהר כדבה מעשין
שהיה חת' ומעבדות יחד כעל שהמעבדות כעל כן נהנה כאשר תקח האות ה
השפתים שם של שם אב שהיה אב והשפיות של אס שהיה מן (עצמות הכן
שהווי כן נכרה מעלת אמן כוללת אב אס כן נכר' ען כג' שמה ככדת אן שם
אן משחק וכעבור שמהנו כזוהר שאבן טמני נש' יהי מעמימן כעלת אמן
ען כעל אן קצת מען אב דחיובן האל אב מעמימן כעל כל השם כל אמן יש
אפ' מ' דחיובן אס להנדה ששטע האס מעמימן כעני כל המע מעשטע כענוד
וכדקה שהם קן כלל פסק מעמיני נדע שהייחוד הווי מע ששש כשם א'
ועל כן זה האותיות נכרונה אכל הייחוד הווקב מעמד הווי הרעון באות א'
שם ל' יהפך שיכנס יד השפיר עלכן באות כן אנו מעיחדים זון ואס תלמי
אחיו שחיוני כחיון כפדיון וכדקן שפין לעל כעלת אמן נשחבו כמעזים כשם
אותיות אן מע דחמת נזון שיש כשטח זמן אל כענין זינג חיד כדעם ג'
ששם יחד באות א' כי כען התמע יהיה כפיד עינות חטך והתיכין הווי שמה
שמה אמן תכנס מעשנים להכין שבע השוב עומד ען אחרת נעמי באופן ש'
אלת ייח' א אחר נחתי' שהם עשטטס אן קפידה עמלי אונס כעל אנהיה

כי אם הייחוד מעצמו אבל לעצמה שאנו מפתחים מן הטרוד חכו מעצמם
 ייחוד שם כי כבאן בך להכח להשפע ובאן יש פחד מעצמיותם וכמה
 שאנו מופתים אולי בשם אלהות חזק להודיע שלע מהחכמה ויחכמה בפירו
 ומהם יחד כבלתי על כן כלל גם כן כדמשל אולי ואחך חזק דומות לתומת
 לבדק שהיא פתחה והיא רובת על הכעס הדי חיד כל האטות ברמת כמע
 אמת וכשכל שהוא תי נחיים לעג נקרא אמת שהוא תזק בעצמותו ואינו הוה
 נפשו ועתה הצ"ח מן הוה שהי אמת וצ"ח לעת כי השפע והכח
 תיכס אמתו להכח דק יושד על כן אמתו כדעה בפלטה
 האזינו שצ"ח להכח מן עז ומעל לבין שהוא מעצמה לעצמה וכפלה
 הדומה על פסוק יום עם יבוע אומת המעצ קרוב לה שם אמת שהכל
 דאומת היא החכמה והמבנה והי רישא דנפיק מציניהו רובה למע זעיר
 ועתה כזמננו המערערת והעשמה באותו יורה עשין מעשה שהיו בזמן
 הארי ז"לה והכוונות שהיו כרף בדואו על מעלת אמת אינם מעשיכים כפי
 מנה שאנחנו ציכס היום וכפדת אשר טעם שיו סוד אמנות האהות מערב
 לעלת יורה כפי כחו של העטה אמת וכדאשונה לפה מעלה בך שכלות
 היא כסודו או דאמת או דאומת או דוש הכ כפי המקום והאותיות בפלטה
 מעצמה לעצמה חכמה באומת והיש כחמה שקיח ראשית ומעצמה מעב
 בעבור שאין פיו השנה כחכך את דך חומת המעשה חתנו הו"ו יודרת
 השפע עז ה"ח ושם מעצן ראש דחך דהיינו כרף דינה שהיו כחל דכור
 ואע"פ שאמנו כוהדו וכתיקונם שהכפ הוה ככרף עשין איך כזק כפדק
 כי כרף דמלכות כלה לעצמה מפח השק עשמה כלל אחידה וכטו שהמעות
 יתן משם גם כן אמתנו מעצמם איה וחסדנו זל אמנו אצול העטה אמת
 מהמבך והעשין שהמבך מעשיך מעשיך מעבוד דאולי כאשר יהייד
 האל בכתב שאז ישאר חכמה באומת ואם תאמר אע"פ שדך אנהיה

החכה

הכוח בחכמה נדך מעלת כבוד כסוד ואולי גם כן להמשיך מעצמו
 דאוד אס כן על ישאר מקום לקיים שהעטה אמת יהיה זכור מן המבך
 והתירא של כל פעם אור האל עשונה מן הכוח כי אם הכוח יהיה באמת
 זעיר האל יהיה באומת עשמה כסוד אל כעך ואם הטת יהיה כבנה
 סע כראשית אראשית היא החכמה והכוח היא הכנה אז האל כבנה
 כחכך ואם הכוח יהיה כחכך האל כוהדו לכה ואם מעלת כבוד יהיה כסוד
 ככך אוד מעלת אמת כסוד דעתה וכבג כדע שמלת אמת גם היא כסוד
 מעצמם שמתבצע אל המעלה ומבך פלגות של האותיות האמת זכור מעלת
 ככך ומעלה משל ים אחד של מעם מעצמם שמתבצע מעשיכים קדשקרה
 את השדה דך ככוד אחד אס על יוכל כעג השדה להשקותו כעגת החק
 יחטור חפירה אמת יחלום אדודים כבי להכין המעם מעלות הכינוג
 והחל על פני שקחו ואם על ימבחו מעם וכדי להכין כעגת הנמשך מ
 מעים מעצמם קדשקרה כה השדה כעבור שיש מהומות עשונם חכד
 למע תוקים מעצם שם שם יאג יעלה כעג השדה על הים ויחטור חפיה
 כחלת הכינוג להקוה חתנו כבי להכין מעם ככסו א השדה ואם יש מהומות
 כשדה על יועל כלס הקכר הכסוד והמשכת המעם יש שהוה צ"ח
 על להיות כי אם העלת הכינוג פגוש אים היו המעם עשקים ה אמנות
 יהיו עתה עשונם עז שקיה כעמקם עשה אז מעבך לרת כההההים
 ולתוהב המתקור הנכבש שדך שם באים המעם מן ההקום א הים השדה
 היא השכנה והמענה שאתכו מערכים ומשפועם ואם אמתנו מערכים
 לשכנה כלב די להכין מעבוד כזעיר השפע ואם כוונת הככה לחיור
 עמע גם עך אמתנו חוללם עז יסוד דאומת ומעליכס אמתנו הנקל דחכמו
 הנדר ואם לך כזק אמתנו מעליכס המתקור של הים הזה שהוא הכרף

אכל לבשר בדרך יהיה שהיה רחוק לחק' לו יועיל כלום להמשכת חמשים
 אדרבה סכנה עצומה היא לנו שבבשר כפחמנית המקור ופשוט הוא ש
 שהדברים הולכים מעבירה א הכנה כי אם באשונה יור האדם עד קרקע היס
 הזה ניהיה המקור כדי שהמים יעלו יותר מענה שהיו באשונה כיון ש
 שהצורה לא הולכת קודם והחטיות של היואלים לא נהקכו המים שנטפו
 השקה עונת כמקום העבודה הקבדה ופשוט זה אם המבדק עלה עד
 הנחל העטף אמר יק' עד הים להקוב הכינוי ואם המבדק ימשך מע
 הים בדהקובו את פי הכינוי הענה אמר יק' עד מקור הים ופשוטן שם
 אדם יכול לבטל את הנחל לבדו דרך יתוואם המים א השדה ונס כן עד
 הים להגביל פי הנחל אכל לבדו עד קרקע הים להקוב המקור מע שתיין
 כן כח וחכמה שונת תחת המים יחנה וכעבור זה לא טעם לבין הכוונה
 הזאת לא לנו שהוא חכם יודע כדבדה וכל עוד שהמבדק הוא פשוט
 כלבד אז לא תהי בעינתך אמר לבדו לא עד אימתן עלמה להבדק
 תוספת בכה ופגע על בבתו ואם יהיה המבדק יודע מעטת כחממה
 האמת שכבר הוא מבדק שפע משכמה וכנה לז' אז הפנין במלת
 אמר לחטוב שפע מעטתך ואם המבדק יהיה אמרתי כחממה כל אדם
 ספק ממשך שפע מעטתך בבתו וכפלו אם הוא יודע סוד האמנה
 של הק"ה לאמר זה שי ואז בהשיך אמר בבתו הפנין להטן שפע
 מעיסוד דעתיך ואם המבדק יודע ילדת השפע מעיסודת א רוחניות
 ומכל אכל אחרי שהוא יודע אמנות ההנה ואמנותו של שיהיה קדושה
 אז איש כזה ימשך בבתו מעתיקן ש'משך כנה במעלה כ'מפנין ואז
 תהיה כוונתו להשפע מעוק במעל אמר כי בזמנ ההוא יהיה אדם
 המבדק בראי יחבד באחי אמר ואז יהיה הענה כבד וזול שחיכו מעטת
 לבשר בדרך ההוא דרך המקור אכל באמנונו לא יעלה הכונה כי אם

עד העתה ודוב כח אדם שיש להם ידיעה כחממה האמת באשר מעבד
 יבין כח לבני קווקר פלג כי תשן אכל תהיה כוונתו סתם להכין הארד
 מעתה סתם כחממה כיוון סתם ולא יתלה מע השולם א העל ומעשה א עשנו
 ומע שיש לו שכל פנוי יכול לבין האמת ככל כחו ומעם הדבר שהכח בעל
 בעצם כל מעשה ומעם מעשה איתו נחל נפשו פועלתו והחיר נחל ממנו
 ועצם הדבר הוא הויה והכח המעשית ממנו פועל חוזה פועל הוא כיכוי
 על כן פנוי ומעליו משפך א' שהכח מעלם ככל הכח וכאשר יתכן לא חסד
 הויה נזה פנוי הויה שהים כי שהים עלה מעליו ופועל פועלת שהוא תכית
 כח על כן כחו של אמר הוא הכח המעולל באותיותו שבאיתו נחל יעשה
 א' מ' כ' ו' נ' ו' ד' שכל השפע בעל שהם באלה ובאיתו הם בבית
 אור ובלהם נפשה היא בבית מעש וכך והמשכה אכרוב
 עושים אותה מן המעשים העשנים על כן מעליו אמר עלה לו ועם שולם הכח
 דהיינו הן חרי אור שבבתו של האמת מעשך הענה אמר לז' אור הכח
 וכעבור זה אמרו שהענה אמר ככל כחו מעטם לו אש של גהפם כי בתות
 אור היא חסד המעשה את הבלוה ומעבסם הדינים של המעבור וכן עשים
 לו מעד כבד מעד עם האשר באשר יש לו המעשים ד' דבס יקרא מעל כ' יש
 לו ספידוה וזולת כל א' כלנה מעשה עלם השעם שהם ז' ומעל מעל
 עולה נס כן ז' והם תוהיות מן דאמר וכבר אש לו מקחמה עד יסוד צדיד
 להכין לו שפע הכתב כדי שיהיה מעל מעטת והיא האפ דאמר ואז הוא עם
 מעבורו כי חזן מעל כ' כ' ו' ואז מעל כל מעבורו ואז מעליו השפע מעטיק
 יחוד נמשך עם השכמה באותיות אמר שהוא שילוב חויה אצט השעה אמר
 לחרות כל מעה שאמרו וצדק רעב ב' אמר ואמר הכח הוא כבד אחר א' א'
 שבאמר כלנה הזכר והתכבה וכלל עמל כמלת אמר כלל התכבה שהיא

חות ת' דהיינו הכת וסם נכלל הזכר ונס הת' חרבה פעמים נקדק ת'
 ולא תוכל למען ת' בלתי ז' והז' הוא הת' וא' תקטיל כמה שכתבו המעלה קיים
 כהחכם ר' אברהם אבן עזרא שאמץ שמלת אמע יהיה ראוי להיות אמערת
 וכן על זה הדק' הכת' ראוי לקרות הכת' ב' מבתי ראיה ברובה שכוונת
 השון שיחד וכעבור זה כאשר אנתפנו אומעים כלשון רבים אין אנתפנו אומעים
 מבתי ברית אף בכות ומלמדת אומערת אף אומערת ב' כלשון רבים אין
 אנתפנו מבועים ביותוד על כן מרשה הכון אכל כלשון יחיד אנתפנו משיחיים
 כל האפשר והוא אמץ ואמעת ויהפטיש אש בין אמץ למעת אמעת שאמץ הוא
 כפוד דכונה או דזעז' או דאלף אכל מלת אמעת לעולם היא ברת' ונקדק
 חותמם כונשפתקא בשבט שהון דומע' למבא קדושא המעשה כפעמערת
 וכחיותות אף כל הספ' וזהו שאמענו כזוגד פל' התינון על פסוק הרוב ה'
 לב קוראין לב הקוראים למבא קדושא במעת האמעת שהיא ת' עם ר' ב'
 המפונם סבא היה אומע שהוא מהפלא בעל חונס כי ככל מקום החונס הוא
 מערת ת' שמינע בעצם שם ההויה על כן שם נשגו בעל המערת שהוא הקב"ה
 וצדק נעשה ענין הכבד כגו יוכן כוננת העטה אמץ כראשונה מעפדק
 להודות שיש מעבד' ויש כבוד ויש כבדה כשביעה נקרא הכבוד כתואר הזה
 ויש מעבד' והמעבד' העלמן כעס אנתפנו אומעים שהוא חסכה הראשון אמעש
 הכ' וכו' הכ' אכל אין צדק לעגה כ' כ' ואעפ' שכתיבונם תקון ע' אמע'
 שעלת על כולם תיהו מעבד' כען לעת מתן דברך עה ויהיה חסכו אעל המיכה
 ראשונה נאמץ נס אס יאמע על עתקתא קדושא אמע הוא כ' הכבד' והסטע
 והנעב אנתפנו מעשיכיס מעו שצדק יודק שמערת מן המקום אשר לעולם
 אינו חסד ותמע' הוא שם והוא עתקתא קדושא אשר כו' ל' נאמץ שיני מע
 השכונים אשר תמע' נאמץ כוף כזער והכוננת להטא נס השמערת מע

המעור

המעור בצמצום וכתובו שיוכל כל מעדה ומעדה לפכול ולם כדכוננת לכתוקד
 כמע שאמעו על הכל אלא כשכונה ומע' וכעבור שהטא עשה אוד נצול
 וכמעט ח' נכפולה כמעלות נעמד וכן עשה כן נומץ ונשדף אס כן נאמץ
 שהמעבד' הראשון מעפדכונים הוא עתקתא קדושא ומעפנו תמע' יוצא הכבד'
 ויורה על יסוד אונ' ונשכיל השפע ההון הנקרא ככד' שתמע' מעפנו ומעפנו
 יסוד אונ' נקראים כבוד' והמעבד' מעפיד' מעש' הכבד' ל' שכלתס ת' ל'
 כמעשיכון וזהו כוננת מלת כבוד' אהה שהיו הפלה אמץ העשם יהיה כבוד'
 היות כן הכבד' ודק' הודעה נס כן שהון מעדה היות הקב' המעד כבוד' ואין
 הכוננת יותק פמיע' גרומע' עגל' השמעה המעשלת כמעדה שמע' הוא מ'
 מעיחד כמעבד' העשין ונכבדה ומעפד' ראיה שהיו שום כלבד' הודק' הכבד'
 ראשונה כי האומע שהוא כבוד' הוטא מעפנו ככודה שבומע' כמע' שהון חושב'
 ומעפד' מעפנו דב' שמעלה היות הון מערכב' מפושא ומעבדה כ' מלת' כבוד'
 ר' ל' ל' עש' או תיניק' שהכבד' נח כן והוא מערכב' מעפד' מעפד' ומעכבד'
 שרשכונה יהיה כבוד' ואס יחסד מעפנו יכל' העשם ההון היות כמעפד' מעפד'
 אכל' ל' יתכן שיהיה כבוד' נס כפילה אחיה כ' כבוד' תחת מעפד' ואין
 רצונ' לומע' מעפד' מעפד' אין עש' הכבד' ועל הסוכה ראשונה נ' ש' נאמץ
 אחר אכל' הקב' הוא תמע' כבוד' כ' הכבד' היות מעפד' מעפד' שהוא
 הפיכה ראשונה תמע' הוא עמע' וכעבור המעבד' והכבד' אשר מעשם אין
 אין אפשר שיהיה מעפנו תמע' הוא כבוד' ואנתפנו חייכיס ככל' עבודת' כן
 לעגה עג' האס' נערהת' עגין ככל' יכתיבו כמע שכתב' הונז' פל' ע'
 או ל' כוס' שאין ימע' קדוש' אינו נשגו אונ' כפי האפשר והנשגו הזה אינו אף
 כ' אש' קב' נשכונה מעפד' ככ' אהה פל' חר' פט' וכתיבונם
 כזהו תג' והעלם מעש' עהפכנה ראשונה אינה מעפדת' כ' אס כבד' וכין
 שאנתפנו חייכיס לעגה ל' אס' והעבד' הוא לעבוס נשגו במקום אשר הוא שם

המעור

המעד ופס חייבים לתמוך לעבוד לקב"ה ושבתיה לעולם לא תנוסח העבומה
 הזאת שיהיה בו יותק האם המעמד כוחם נאמע פבלות מעבר איה עשינו
 תירוד שזכרנו בעלמם היות הסוכה הראשונה המעבר על המעמד המעמד
 המעמד בלתיקה ואז לא היינו עובדים לא לטובה הראשונה ולא להקב"ה כולנו עשינו
 שום המעמד אדרכו עשינו טרונד וקיצו ואם נאמע בלתיקה פס נעשת קום
 כי בבית לא נאמע המעמד הראשונה כי הולא אינו בלתי שכתב אמרנו היות הולא
 המעבר יוצא קב"ה לא נאמע במעמד בלתי כי הולא הברוך כי הולא נעם לא
 העיר בנדך אכל מעמד בנדך בלתי העם המעמד הולא ובלתי עממה
 והמעבר כי תין בנדך בלתי בלתי ואין בלתי בלתי מעבר וכון שלעשה הכל
 אחרות באמצעין בנדך הולא בלתי ונעשה אשג בו המעמד ופאם אשג משפיע
 בו ועבדנו בפועל לאם ולהקב"ה נהד כפי הולא וכלי שהאם בלתי מעמד
 המעמד עם קב"ה והנעם שנקרא הקב"ה אמר בשביל מעמד הולא סוף להכין
 לעה יקרא הולא אמר יותק משפיע המעמד עלכות והתחנות עג שאמרו
 כולוהי על פועל ונתקם לא חולא אמר דא הולא חולא משפיע קדושא ופס ידוע
 כי אם חולא הולא אמר והולא בלתי בלתי הולא שהמעמד אשג מעביר פס האם
 במעמד ובלתי הולא חולא והמעמד והמעמד הולא מעביר צד שיהיה הולא
 שקר ופס עם מעמד המעמד מעמד בו קיום חולא כולנו עשינו ופס אכל
 השכל נקרא האמת חייחוד של המעמד עם המעמד באותו שהמעמד פהיה
 כפי המעמד פועל דבר הכנת קב"ה כמע שקין נקרא אמר וידוע כי כשם
 אכל האדם לא נאמע מעמד מע שבתך לבו אלא הפעם שאם יש בעם או פחד
 או כושה או אמתה או עבדיו הפעם מעביר קדש שכל בלב ואלעף ש
 שבתקונם של דיקטן יש הרבה מעבדות והם כפעם כהם יכול להיות שובנו
 אכל כפעם אחוז המעמד הפני שיש כבדני הקונם לא יש שובנו על כן
 מעמד האמת שכל מעבדות הולא כפע המעמד ומשם יולד השפיע א הולא

הקב"ה

הקב"ה יעקב ואז מעמד עם הפעמנות ואז נבול ופס האמת כפי מעד
 שיכלו נאמע ההתענים והולא אמר שכתב הקב"ה איהיה כאשג חבונאמלים
 איהיה פעמים איהיה עלה אמר וכל מעמד מעלה לבנו השפיע ונתנה
 כולנו פועל הפסוק הולא אמר שכתב דהיינו הולא הפעם הולא
 א הולא הקב"ה יעקב ואם הולא על יעקב האמת יעלה מעמד פהיה שהולא
 מעמד חולא לא כתיב באור כי באשג אלאך שהם כתיב והם כתיב מעמד נעשה
 מעמדנות ואז הולא אסתק ריב המעמד מעלה אמר חולא והכיות שקונם
 כתיב מעמד נעשה מעמדנות וכמעמד אחר מעמד אורש מעמד עשק
 ולא העשה אחר הם כתיב באשג עשק ואך נאשגית העשה מעמדות וכל
 שום פסוק שכולנו הקב"ה עלה שהולא פועל המעמד מעבדות כל הכיות
 והולא חולא שכתב וכל קיום כל הנמצאים וכל זה מעלה הולא ה
 הקב"ה אמר ששם הולא נבול כל נבול וכל שיהיה חולא ופסיק
 שבמדת הולא חסד וכמעמד הולא יש חולא פועל שובנו כי החסד
 כתיב בלתי כפול הולא כפול דוק והולא מעמדות חולא אינו
 המעמד וכן הקב"ה פועל עשד חסד ופועל כין שטעם שינו כפי הפועל
 אכל כמע שהולא מעמד כל הולא חולא המעמד הולא מעמד כל כן הולא
 מעמד למע שמשפיע חולא מעמד כמע לע ששש חסד עמע ופס
 המעמד השפיע של סאש הולא מעמד החסד הולא כהולא כמע שהולא כהולא
 נבול כפעם אים כן האמת הולא הקיום והקיים הולא הולא (כעבוד זה
 האמת הולא מעמדות והקב"ה המעמד מעמד אים כן הולא שבו כהולא
 הולא האמת שבמדת חולא מעמד מעמד מעמד מעמד מעמד מעמד מעמד מעמד
) ונקרא אדם שהולא כמעמד קטן שבכדור הזק הולא מעמד הולא כי
 הולא נקרא מעמד עלה השפיע וכן אמר עלה לא כי אדם ואמר הכל אחר

עם ועל דרך שאמרנו שאלת אמת בולל כל החכמות מעברך שכתב
 יהיה כצדקות כי אולי הנדמים ככחותיות מעלת דאמת והם באמת
 נכונים כזעיר ולא נעזב באמתות אור הכונה ונפ מעלות יסוד
 דאמת לא כדאש ולא כחונג אלא כמדת חת בזעיר כפודע וכשפע
 הזאת יוצאת המעלות דרך הית באקוריו והיא ת דאמת הרי כהטק
 שהמדה הזאת נקראת אמת באמת ועתה הפן איך דבר
 השיה עם משה פעם בפעם מנה שלם עשה כן לשום
 נכין וסוד הענין כי הנבואה בכל פעם שלם אינה לא כן אחד דחייב
 דין והחסד נפס כן אחד אכל הית יש לו בפעם כי נמשא כו
 כיוקודו כן הנבואה וכן החסד וכעבור זה לא נקרא כלשן יקוד סעו
 החסד והנבואה לא כשון רכוס כי אטכוכו קוראים אותו מעדת הרחמים
 ונפוחתו של משה היה מן הפרקים עשנים דנצח הוד ונתב והם כרחוק
 מעוקדים כו על כן פעם טאמר כזוהו שנפוחתו מן הית ופעם נראה
 שלם עלה שום נכין אכל משה מן הפרקים עשנים דנצח הוד ונתב
 הדברים בני בעקר אחד אמת שתי שום נכין משיב מהקבכה
 יותב מנה שמענת השכונה והיא מעבדת למער מעט הית ומענה
 וכפרקים העשנים האו יש המצאות של הפעם כמעלות וזה מה שאמר
 כזוהר חדש נידבר ה א משה פעם א פעם דא ברא קדושא נשם אומע
 כפרוש שלם השיב משה אא עג זא אס כן קורא הוא למדת הית פעם
 ונפ זה פה אפה אדבר כו כי כמקום הזה הפעם נחטה של השכונה
 והכן הינויב כי לא אמר פעם בלבד אלא פעם בפעם כפעם ברע כ
 פעם כחייבן פע הית ברע פע המעלות וזהו אמיתות הפרוש כסוד
 הזה נמשא לענין שאלת ברע יכול להיות כממשות דחייבן הקבכה

המשל

המשל כמפורש או כחיצונית דחייבן כמצאות הספרות עצמם
 ואם תקחן כפצמותות או יהיה דך הודאה או דך תכלה נהכן זה הינויב
 כי דך הודאה דל שהיא תמיד כרוך כבלה מעוקד במעך וכל זה מעוק
 אמיתות הייתוד שיש לפניה באשונה כחכה המעו ואין שום דבר יוצא
 מעה קבכה שלם יצא מעה אס כי הקבכה איבן נמשא כלתי הפיטה באשונה
 קו כי מצאותות תלי כו אס כן מעבכה שלם יפעל פעולה כלתי הפיטה
 באשונה ואין כבאין שתי פעלם כמשב הנה כגוף המשל שרפ אחד ואין
 כבאין שתי פוכות כי אכל הכריות לא נקרא הפיטה באשונה פוככה
 כמה שהיא לעצמה אלא כחכה וכמה שהיא כו על דך שמענת החסד
 כצנייך איזה טורי מעשכי שתי חפשי לעמי שדעת כלתי הנפש פעל
 זאת הפעלה או הנפש כלתי הדעת ולא כשכלל זה נפליד למשוב שיש
 כבאין כ סכות ואס תכין הסוד קוזק שהוא כפתם לעכס בעומת האהות
 שהוא נשמה שפעם אכתכו קודתים אותה קבכה ופעם דעת או הית שם
 הניח הנקרא בכל שמות הקדש וככניו הוכל להשיב דבריו הזוהר שפעם
 קורא לקבכה עלת כל השלגת ופעם משיח השלגת לפיכה הנקרא אגדה
 ושין כזוהר פרשת פינתם על מעלות קלות שמע ובפרשת וארץ שמע שאמר
 על רכון כל עלמין אומע נפ כן על קבכה וכצד השר נפרט הוכה מקומע
 שיש כזוהר ובריתקונם וכזוהר חדש אשר עג הינוס חזק לא הוככו וכעבורם
 לא יכלו לבוא כחמעת אמיתות אמענת האהות עג הינוס חזק ואין לו לפרש
 יותב עג שהקבכה יהא אוחכו ואס תקח מלת כרוך דך תכלה כשמה
 הזאת הנקרא קבכה יהיה הכוונה על מנה שאמר כזוהר פרשת כהו סעו
 וכתקונם זוהר חדש שאס אין ייתוד לקבכה עם שכונתה לא שדיוח המע
 עלת כל השלגת ושם מעדה הרכ עגמע שכניו עלת כל השלגת אז טרת
 לאס העשין נמשא כי כאשר מתייחד קבכה עם השכונה נדכר הזק תלי

במעשינו אז מתקלה יורה השפע והכלבן של החס בכתב וכל שוקר
 עבודתו הנון זה ואם מלת ברור תקח אותה במענות המבנות בשם
 גלל חס דרך הודאה לך שתמנו נמשך בהם חקיים והשפע המשפיע
 מחוץ ומערתה קדושין על דרך שמון המעותין של הקדש יורה יתעד בכל
 איכותו שפע וכלה לית לבד לו ואי תוים הרעשה והכוננה להוסיף פעולתה
 לחן וידוע שזאת ההלה אינה מעצמות הנפש אלא מהעצמות מחוץ
 אשר בשותפות הנפש כי חס מעלתו הנפש לא יקוה תוים ולא שפע וכל
 לחיות הנפש אע"פ שכל חס השפע כגדלה כחוש הרחוק כי כאשר יש
 שם בעדים היופאים מהדקש שאין חס הרעשה והכוננה רב לו על עם
 היות שהנפש לא נפתקה משם וכל שום ספק שכל מדה ומדה דאצלה
 תיעד נמשך הכרח אלה מן המצולל אותה כי שפע וחיות הנפש תיעד
 הם כחוד הנפולת מענין אכל כנפלאים לא יש כעין הכלבן חזרת אדם
 נפלאים ואם תקח מלת ברור במענות דרך הפלה הכוננה להמשיך
 שפע למדותיו של הקב"ה מן המעקו העליון ופולנות השפע הוה שהוק
 אינם מעלתקים אכל בחכמה וכוונה ודעת כל פנים באים ופעם מ
 מעטעמים נידוע מדושי הדם ומעפר הכוננות של הרב שהנראשוכן
 של זשור הם למעלה כשנפש ואכחכו מעבקים להוהלים כי הם המעמין
 ופאשר מעתלים ומשפיעים כוון מרובלים כל ספרות דושר ואין
 פועל פעולת גזולת הנשמה הנקראת קב"ה אשר חס געני ואין
 מעתייחד עם השכנה נשריון תמט עבה מה של יתכן חס חכמה וכוונ
 ודעת דושר אינם מעתלים כוון ואי אפשר להיות זיווג עם קב"ה נשכנת
 בלתי נקרי שבמלת ברור דרך הפלה אכחכו מעשיכים בענין של זשור
 הכלבן ומעולדים החוב ודעת שהם חותמות ברור דברוך וה"ך הוא שפע
 חכמה וגם חותמות העולם שיש לעמך דאכחנתן עם חוב ודעת דושר

הנכח

והנכח לבנון מלת ברור בכל המבנות ומעשול משל חס אלה מעבין
 כלבן וכתיבות לחס דבר נועש בעל הוה ואם תוכל להטין לו שפע
 הכנה והשכלה דבר הכוננה לנפש הוה ואם תפון עליו תוים שלום שמחה
 וכדומה אלה מעבין על כל המבנות כל נפש ועל יחד כי מעבין שוקר
 מתוכו כי דברים דבר שלשי במעלות חס געני יהיה חס דוקט המשל
 חס דתן מעם נקמת יתן דבר שלשי הכולל שטחם והוה העשה ואין המעם
 והקמת חן מהשמה ואין העשה מעם חס קמת אע"פ שנכלים כח (כן
 באשר יתחילו השכל נחזותה יולדו דבר כי) כן כנחטת העליון מחוץ
 חסד וכלה ימצא מעט חסד (כן באותיות חס תקח אות אפ מעבין ח
 ואות למע מעבין אחר כאשר תעלה אותם יתן במעלות מעבין שהוק
 דבר שלשי לא שפ ולא למע ואיכו חן מעם וכאשר התמיד כרוחטות
 עם העצמות המעל נפש שכל עם געני אנושו יתן במעלות הקדש
 אשר איכו הנפש עצמה ולא העל כפי נכעו אלא כי מערב מעם
 ולא נחק מעם חק ה"ך הוה שאכחכו משעם הוה הנקרא באמת אדם
 כי קעל מעבמע לא יעשה שום פעולה ולא יעלה משפלות החומע לפעול
 פעולת חסוכות והנפש מעבמה כלת געל לא יתכן לעבם כחתיקה לפעול
 פעולת של העולם הזה כמע לתקור דבר מעתך דבר נכבד ולבניו כדוק
 כמע שעשה הדייר וכעל כמע אומנות כי כדך שהעליון ישפיל עצמו
 והתחתיו יעלה מעדריעתו וזה געם הייחוד האמתי של הנפש עם העל כי
 אז יתפעל פעולת הנקראות אנושיות נכשכל שדועת הדבר הזה שוקר
 גזול כדושר ודעת השוה ועבודתו אכחכו יתקן כדברי ספר
 וזהו חסד כל א"כ כפי הדתו גענין וכספר

A
231.

62

הכריר חמנו שהחומע הדקשן נקדח הולע אשר חין כו צנה כ
 ונקדח כהנה הנהו וחמנו קדמלטי מנה נקדח אמע הנהו כשכל שהנהה
 לב האדם כל שנים לב האדם שישוב לחולפת כו חינו יכנ להשיג מהות
 החומע הדקשן וטעם הדב כענו שאינו יש חעף שכב יצא מן הקיץ
 והוא יש בכך ואינו חין כמעל אם כו ישוב האב לחשוב כו יסודות שהם
 ההלכה הראשונה שנעשה מן החומע והנהה נקדחת כהנה כוהו שכל
 יש בחומע חיוה מעצמות כמעל כחשר הצנה מערבית בחומע ואם
 נבקש אחרי של יסודות מעב החומע אחד הם ומעב הצנה נמלים כ
 ח מעצמו כמהותם מהו הצנה הזאת אשר נס הינת החומע של הח
 כה ולא בחומע המים נס זה לא הנה להשיג כי הצנה דב טעם נע
 מעל חעף שהם כשם מעב שכן שהחומע והנהה כו חשת לא יכב
 שהכל יטר חנהה הרי שהדמעות נשחמש כו השקלים של חמנו ה
 הפלספיון שחם החומע והנהה כו המשיג מעל להפעל כעלמית
 של החכמה והנהה עלחין ששם טארו שהצנה והחומע של השלם הזה
 הנקדחים כהנה הנהו וכנהו הם מעל לחכמה וצנה נידוע שהחושם
 ומכל שכן השכל הנפסים ומשיגים מעצמות הדב הו הטענת משיגות
 הצנה והחומע כמע המשיג המים נחש וחיו כבת בחומע (וכנה) נכ
 הסענת והפעלת והצחות הנמנמים כו כמע המעב נחש היו כב
 בחומע ובצנה חב כשם וכמעם הם כמעל הרי שכל חומע ש הדע
 אול הנהה הזק נמצא מעב חותי הו המושג חק כעל הו כמעל
 וכו נמנמים יופ כל הסענת הו טעל סדר כל הפעולות וכמע שהשלישי
 המעשה כחומע חומע וצנה חינו ככל מעד
 של שהו הם והם הו נותר נותר למעלה מעת

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

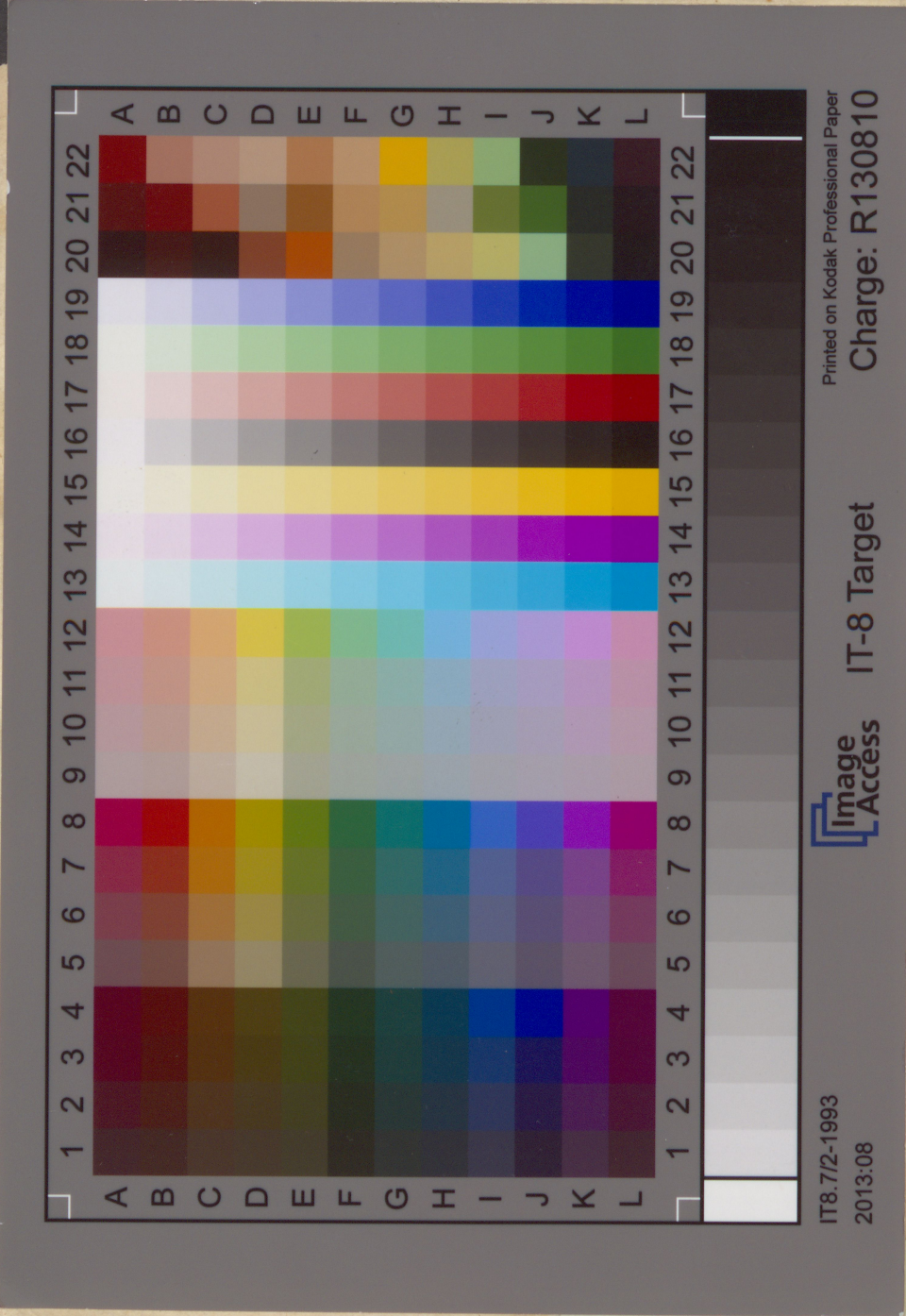

A
231.

69

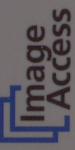
הכהיר חמנו שהחומע הראשון נקרא חול אשר חין בו צורה כ
נקרא כהנה הנה וחמנו קדמנו למה נקרא אע תחו כשכל שהקה
לב האדם לל אעם לב האדם שישוב לחולות ט חינו יכל להשיג מהות
חומע הראשון וטעם הדבר כעבור שאינו יש אעט שכבר יצא מן הקיץ
והוא יש בכח ואינו חין כפועל אס כן ישוב אל להשוב כג יסודות שהם
ההכבה הראשונה שנעשה מן החומע והצורה נקראת כהנה כוחו שכל
יש בחומע חיוה מצאות כפועל כאשר הצורה מערבית בחומע ואס
נבקש אחרי של יסודות מעב החומע אחד הם ומעב הצורה נמלים ל
ח מחטרו כמנהותם מהו הצורה הזאת אשר נס הינת החומע של הח
כבר ולא בחומע המים נס זה לא הנה להשיג כי הצורה דבר נעם נע
מחד אעט שהם כנשם מלב שכן שהחומע והצורה פרוקטת לא יתכן
שהכל יטר חנה הרי שהדמנעם נשמעו כהשקלים של חכמה ה
הטעמתיים שהם החומע והצורה כגו להמשיך משל להפעל כנעמנות
של החכמה והכנה על חין ששם בחינו שהצורה והחומע של השלם הזה
הנדרחים כהנה הנה וכוחו הם משל לחכמה וידוע שהחושים
ומלב שכן השכל תופסים ומשינים מצאות הדבר הן הטעמת מייחור
הצורה והחומע כמע המשל חמים והאש והיו כבת בחומע (כצורה) וכ
הפעלת והפעלת והצחות הנמצאים כג כמע חמים והאש היו כב
בחומע ובצורה חב באש וטעם הם כפועל הרי שכל חומע של חכמה
אנא הקנה חוק טעמת מבח חותי חוק המשל חק כעל חכמה כפועל
וכו טעמתיים יופ כל הפעלת חוק טעמ סדר כל הפעלת וטעם שהשלישי
המערבית כייחוד חומע וצורה חינו כפרה מהם
אל שהחוק הם והם חוק נותר נותר טעמית מנית

Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

Image Access IT-8 Target

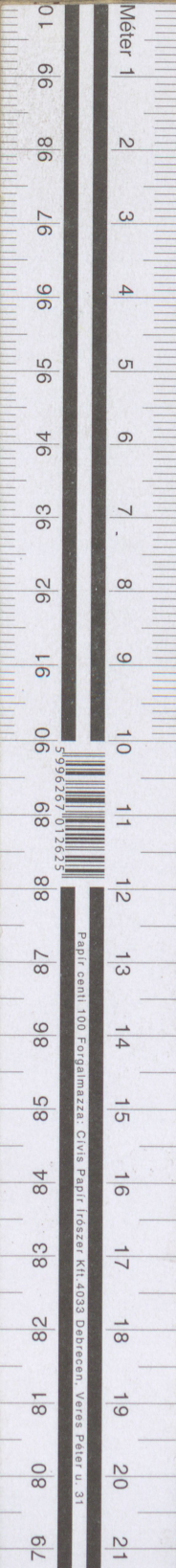

IT8.7/2-1993
2013:08

60

שפע והכלכלה של החסכתך וכל שוקר
 בדרך תתח אונתה במענות המבנות בשם
 נעלם בהם חקיים והשפע המשפטי
 שמון המעתיף של הקדם יורה ומעיד בכל
 ח' וא' תיים הרעשה והכוננה להוציא פעולותיה
 מעצמות הכסף של מהעצמות מחבר
 עשתך הכסף על יקיה חיים נלם שפע נוכח
 שפע כגדלה כחוש הרחוקה בו כאשר יש
 שאין חין הרעשה והכוננה להוציא על עם
 וכל שום ספק שכל מעד ומעדה דאצול
 המחבר אונתה כי שפע וחיות הכסף תמע
 כשראים נלם יש כעין חכמה חזרת אדם
 במענות דרך הפלה חכוננה המשיך
 ומקונו העשון ופולנות השפע הון שהוק
 ובינה ודעת כל פעם בחיים ופעם מ
 ומעמרי הכוננות של הלב שהנ' ראשונה
 חכמו מבקשים להולדם כי הם המעמין
 זק ומרעלים כל ספרות דוער נאח
 נקראת קכה אשג חס געני (אח)
 תמך עבה מעה של יתכן חס חכמה וכו'
 ואי אפשר להיות מיווג עם קכה (שכחת)
 הפלה חכמו מעמשיכים בעופו של זעיר
 שהם חותמת כדו' דבורך והיך הוא שפע
 ש לעמך דאכונתך עם חוב ודעת דוער

ומכל

במעשינו ח
 עבודתנו ה
 געל חס דק
 מחוז ומערת
 חיוביו שפע
 לחץ וידוע שז
 עכר בשוקת
 לחיות הכסף
 טעם בעדים
 חיות שהכסף
 דמעד כעמך
 הם כחוד ה
 עפרים ואם
 שפע למדות
 חיים ומשתק
 מעמשים נ
 של זעיר חס
 וכאשר מע
 טועה פעולת
 מעתיחד עם
 ודעת דוער
 כהם נחיו ש
 חכמה ומעלה
 חכמת וגם ח